

75 éves az

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

52. NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2021.
szeptember 5-12.

LXXVII. évf. 3.

(3778.)

2021. január 17.

Ára 220 Ft

ujember.hu

ujember@ujember.hu

A remény kovászával

*Felszentelték Felföldi Lászlót,
a Pécsi Egyházmegye új püspökét*

Urunk megjelenésének főünnepén, január 6-án szentelték püspökké és iktatták be főpásztori hivatalába a pécsi székesegyházban Felföldi Lászlót. Az ünnepi szentmisén a főszentelő Erdő Péter bíboros, prímás volt, a társszentelők Udvardy György érsek és Bosák Nándor nyugalmazott debrecen-nyíregyházi püspökök.

A szentelés megkezdésére kisütött a nap. A püspöki palota épületéből hosszú menetben vonult be a székesegyházba az asszisztencia, a koncebráló papok és a püspökök. A menetben ott volt a társegyházak két püspöke, Balog Zoltán, a Magyar Református Egyház Dunamelléki Egyházkerületének püspöke, valamint Kondor Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház püspöke is.

A liturgia elején Erdő Péter bíboros köszöntötte az egybegyűlteket. Michael August Blume apostoli nuncius egészségügyi okokból nem tudott részt venni a szertartáson. Köszöntőjét José Salas Castañeda, az Apostoli Nunciatura elsőbeosztottja közvetítette Kajtár Edvárd székesegyházi plébános tolmácsolásában.

(Folytatás a 6. oldalon.)

Fotó: Lambert Attila

**Századunk
is a vértanúk
korszaka**

Online szimpózium a
keresztényüldözésről
8. oldal

Kiáltsd, hirdesd...

Száz éve született
Erdélyi Zsuzsanna
11. oldal

**A kijárási tilalom
idején is
figyeljünk a
hajléktalanokra!**

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat felhívása
12. oldal

Emberszerető Istenünk, dicsőség néked!

Kocsis Fülöp érsek-metropolita megszentelte a Dunát

Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita január 5-én délelőtt Nagy Szent Bazil-féle liturgiát és nagyvecsernyét vezetett Budapesten, a Fő utcai Szent Flórián-templomban, majd a Szent Liturgia után a Batthyány térnél megszentelte a Duna vizét.

Mivel január 6-án, vízkereszt napján szentelték a Pécsi Egyházmegye püspökévé Felföldi Lászlót, és ezen a szertartáson Kocsis Fülöp érsek-metropolita is részt vett, ezért idén január 5-én tartották meg a vízszentelést, illetve az azt megelőző Szent Liturgiát a Fő utcai Szent Flórián-templomban. A járványhelyzet miatt ezúttal az internet segítségével is be lehetett kapcsolódni a templomi szertartásba.

A szürke, borús reggel után, közvetlenül a Szent Liturgia kezdete előtt rövid időre besűrűdött a felhőkön áthatoló napfény a görögkatolikus templom ablakain, megvilágítva az ikonok aranyát, és emlékeztetve arra, hogy a

krisztusi fény, a megvilágosodás életünk folyamán általában csak pillanatokra vagy gyorsan múló események időtartamára adatik meg.

(Folytatás az 5. oldalon.)

Egyesült erővel Krisztus ügyéért

A plébániai unió vendégei voltunk Kaposváron

Kaposvár Donner nevű városrészében áll az 1947-ben közadakozásból épült Szent Kereszt-templom és valamivel távolabb tőle a plébánia. 2020. július elseje óta ez Vörös Péter és Kisiván Csaba plébániavezető lelkészek, valamint a szentelés előtt álló Antal Zsolt diakónus otthona. Három önálló kis lakás, iroda és egy közös fogadóhelyiség van az épületben, amelyet egy polgári házból alakítottak plébániává. A ház mellett virágoskert kerti pavilonnal, hátul gyümölcsfák és nagy füves tér, amely kiválóan alkalmas a gyerekeknek és a fiataloknak játékra, sátorozásra.

Csaba, Péter és Zsolt egymást segítve látják el a Donner városrész és tizenhárom környékbeli falu szolgálatát. Plébániai unió elnevezéssel illetik ezt a régi-új formációt.

Az egyházjog egyetemleges megbízás-ként ismeri a lelkipásztorkodásnak ezt a

formáját, amely már az ókeresztény korban is létező gyakorlat volt, és amelynek alkalmazását a II. vatikáni zsinat, valamint a *A papi élet és szolgálat direktóriuma* is szorgalmazza.

(Folytatás a 3. oldalon.)

A valódi hinduizmus és a kereszténység

*Beszélgetés Benvin Sebastian Madassery SVD
új könyvéről*

A világ és az egész emberiség legnagyobb kincse az Oltáriszentség. Ez hitünk és az Egyház középpontja és csúcsa. Az indiai védák ugyanazt a Messiást várták, mint akiről az ószövetségi próféták jövendöltek – írja Ő az című könyvében Benvin Sebastian Madassery indiai származású verbita szerzetes, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója. Vele beszélgettünk.

Mi készítette ennek a könyvnek a megírására?

– Régóta készülök arra, hogy bemutassam az embereknek, mi is a hinduizmus valójában. Sajnos többekkel találkoztam már, akik hamis hinduizmust hirdetnek. Egyetlen szempont vezérli őket, hogy gyorsan meggazdagodjanak. Mindenki ott él a remény, hogy a földi halállal nem szűnik meg minden, van valami a testen kívül is, a lélek, ami tovább él. A világ min-

den táján, így Magyarországon is élnek indiaiak, és vannak közöttük olyanok, akik tudják, hogyan lehet eladni a hinduizmus torzított formáját egy keresztény közegben. Kivesznek a kereszténységből bizonyos elemeket, ami rokonszenvenessé teszi a tanításukat, és így népszerűsítik a hamis hinduizmust. Hogy csak a közelmúltból említsek egy konkrét esetet: egy Magyarországon élő indiai embert elbocsátottak a munkahelyéről, és rövid időn belül guru, maharshi lett belőle. Pedig ahhoz, hogy valaki guru lehessen és embereket taníthasson, több évtizedes kemény munka, tanulás, önmegtagadás és elmélyült elmélkedés szükséges.

(Folytatás a 9. oldalon.)

ISSN 0133-1205

21003

9 770133 120548

Nemcsak különleges Szent József-évet hirdetett a Szentatyja 2020. december 8-án, a szeplőtelen fogantatás főünnepén, hanem közzétette Patris corde kezdetű, nagylegzetű levelét is, melyben Szent József alakját állítja példaképpül a mai hívők elé. A dokumentum abból az alkalomból született, hogy százötven éve nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé. Az apostoli levél teljes fordítását folytatásban közöljük; az alábbiakban a második rész olvasható.

Lukács evangélista arról számol be, hogy József megtette a hosszú és kényelmetlen utat Názáretből Betlehembe, Augustus császár népszámlálásra vonatkozó törvényének megfelelően, hogy regisztráltassa magát szülővárosában. És épp ehhez az alkalomhoz kapcsolódóan született meg Jézus (vö. Lk 2,1–7), és felvették a birodalom nyilvántartásába, mint az összes többi gyermeket.

Különösen Szent Lukács az, aki igyekszik kiemelni, hogy Jézus szülei betartották a törvény minden előírását: elvégezték Jézus körülmetélését, Mária szülés utáni tisztulásának, az elsőszülött Istennek való felajánlásának szertartását (vö. Lk 2,21–24.)

Egész életében, minden körülmények között József ki tudta mondani „fiat”-ját, mint Mária az angyali üdvözlétkor és Jézus a Getszemáni-kertben.

Családfőként megtanította Jézust, hogy engedelmeskedjen szüleinek (vö. Lk 2,51) Isten parancsának megfelelően (vö. Kiv 20,12).

Názáret rejtekében, József iskolájában Jézus megtanulta teljesíteni az Atya akarátát. Ez az akarát lett mindennapi eledele (vö. Jn 4,34). Életének legnehezebb pillanatában is, melyet a Getszemáni-kertben élt át, inkább az Atya akarátát követte, és nem a sajátját, és „engedelmes volt [...] a keresztthalál” (Fil 2,8). Ezért a Zsidóknak írt levél szerzője arra a következtetésre jut, hogy Jézus „abból tanulta meg az engedmességet, amit elszenvedett” (Zsid 5,8).

Mindezekből az eseményekből kitűnik, hogy Józsefet „Isten arra rendelte, hogy apaságának gyakorlásával szolgálja Jézust és küldetését: József így módon együttműködik az idők teljességében a megváltás nagy misztériumával, s így ő valóban az üdvösség szolgálja”.

4. Elfogadó apa

József elfogadja Máriát anélkül, hogy előzetesen feltételeket szabna. Bízik az angyal szavaiban. „Szívének nemesége a szeretet alá rendeli azt, amit a törvényből tanult; és ebben a mai világban, ahol nyilvánvaló a nőkel szembeni pszichológiai, szóbeli és testi erőszak, József tisztelettudó, tapintatos férfiaként jelenik meg, aki bár nincs birtokában minden információnak, mégis Mária jó hírvének, méltóságának és életének érdekében dönt. Bizonytalanságában, hogy mit lenne legjobb tennie, Isten megsegítette, megvilágosította helyzetértékelését.”

Életünkben gyakran történnek olyan események, ame-

lyeknek nem értjük a jelentését. Első reakciónk gyakran a csalódás és a lázadás. József félreteszi okoskodását, hogy helyet adjon a történeteknek, és bármennyire is titokzatosnak tűnnek szemében, elfogadja őket, felelősséget vállal értük, és megbékél saját történetével. Ha nem békülünk meg élettörténetünkkel, akkor a következő lépést sem tudjuk

ajándéka megnyilvánul életünkben. Csak az Úr adhat erőt ahhoz, hogy elfogadjuk az életet úgy, ahogy van, hogy teret adjunk a lét ellentmondásos, váratlan, kiábrándító oldalának is.

Jézus közénk jövele az Atya ajándéka, hogy mindenki megbékélhessen saját történetének hús-vér valóságával, még ha nem is érti teljesen.

Ahogy Isten Szent Józsefnek mondta: „József, Dávid fia, ne félj” (Mt 1,20), úgy tűnik, nekünk is megismétli: „Ne féljetek!” Félre kell tenni a haragot és a csalódást, és minden világias lemondás nélkül, de reménytelen lelkierővel helyet kell adni annak, amit nem mi választottunk, s mégis létezik. Az élet ilyen módon történő elfogadása ennek a nem választottnak a rejtett értelméhez visz közelebb bennünket. Valamennyiünk élete csodálatosan újra kezdődhet, ha bátorságot merítünk ahhoz, hogy úgy éljük meg ezt, ahogy az evangélium mutatja nekünk. És nem számít, ha úgy tűnik, hogy már minden rossz irányba fordult, és ha egyes dolgok már visszafordíthatatlanok.

Isten tud virágokat növesztetni a kövek között. Még ha szívünk korhol is minket valamiért, Ő „nagyobb a szívünknel, és mindent ismer” (1Jn 3,20).

Ismét csak visszatér a keresztény realizmus, mely nem utasít el semmit abból, ami létezik. A valóság a maga titokzatos visszavonhatatlanságában és összetettségében a fényeivel és árnyékaival megélt egzisztencia értelmének hordozója. Ez mondatja Pál apostollal: „Tudjuk, hogy minden javukra szolgál azoknak, akik szeretik Istent” (Róm 8,28). Szent Ágoston pedig hozzáteszi: „az is, amit rossznak mondunk (etiam illud quod malum dicitur)”. Ebben a teljes perspektívában a hit értelmet ad minden örvendetes vagy szomorú eseménynek.

Távol álljon tőlünk a gondolat, hogy hinni könnyű, vigasztaló megoldások megtalálását jelenti. A hit, melyet Krisztus tanított nekünk, inkább az, amit Szent Józsefnél látunk, aki nem keres kiskapukat, hanem „nyitott szemmel” szembenéz azzal, ami történik vele, és személyes felelősséget vállal érte.

József elfogadó magatartása arra hív bennünket, hogy kivétel nélkül mi is elfogadjuk a többiekét úgy, ahogy vannak, előnyben részesítve a gyengéket, mert Isten azokat választja, akik erőtleneek (vö. 1Kor 1,27), ő „az árvák atyja és az özvegyek védelmezője” (Zsolt 68,6), és azt parancsolja, hogy szeressük az idegent. Úgy képelem, hogy Jézust József magatartása inspirálta a tékozló fiúról és az irgalmas apáról szóló példázatában (vö. Lk 15,11–32).

5. Teremtő bátorságú apa

Ha minden valódi belső gyógyulás első szakasza saját történetünk elfogadása, vagyis az, hogy helyet adunk magunkban annak is, amit életünk során nem mi választottunk, hozzá kell tennünk egy másik fontos jellemvonást: a teremtfői bátorságot. Ez különösen akkor kerül elő, ha nehézségek adódnak. Nehézség esetén ugyanis meg lehet állni, be lehet dobni a törülközőt, vagy lehet próbálkozni valahogy. Időnként épp a nehézségek hozzák elő azokat az erőforrásainkat, amelyekről azt se gondoltuk, hogy vannak.

Amikor a „gyermekség-evangéliumokat” olvassuk, sokszor feltesszük magunknak a kérdést, vajon Isten miért nem avatkozott be közvetlenül és egyértelműen. Mert Isten események és emberek révén lép közbe. József az az ember, akin keresztül Isten gondoskodik a megváltás történetének kezdeti időszakáról. Ő az igazi „csoda”, amellyel Isten megmenti a gyermeket és anyját. A Menny ennek a férfinak a teremtfői bátorságában bízva avatkozik be, aki, amikor Betlehembe érkezik, és nem talál szállást, ahol Mária szülhet, egy istállót rendez

be, és úgy rendbe teszi azt, hogy a lehető legbefogadóbb hely legyen Isten Fia számára, aki a világra jön (vö. Lk 2,6–7). Amikor pedig a Heródes felől közelgő veszéllyel szembesül, aki meg akarja ölni a gyermeket, József ismét álomban kap figyelmeztetést, hogy védje meg a gyermeket, és az éj kelő közepén megszervezi a menekülést Egyiptomba (vö. Mt 2,13–14).

Ha felületesen olvassuk ezeket az elbeszéléseket, mindig az a benyomásunk, hogy a világ az erősek és hatalmasok kezében van, ám az evangélium „jó híre” abban rejlik, hogy megmutatja: a földi uralkodók zsarnoksága és erőszakossága ellenére Isten mindig megtalálja a módját üdvözve megvalósítására. Időnként úgy tűnhet, hogy a mi életünk is a hatalmasok kezében van, de az evangélium azt üzeni nekünk, hogy ami számít, azt Istennek mindig sikerül megmentenie, feltéve, hogy ugyanazt a teremtfői bátorságot tanúsítjuk, mint a názáreti ács, aki a Gondviselésbe vetett bizalmat helyezve első helyre mindig képes a problémát lehetőséggé alakítani.

Ha néha úgy tűnik, hogy Isten nem segít rajtunk, ez nem azt jelenti, hogy elhagyt volna minket, hanem azt, hogy bízunk bennünk, bízunk abban, amit eltervezhetünk, kitálálhatunk, megtalálhatunk.

Ugyanarról a teremtfői bátorságról van szó, amelyről annak a béna embernek a barátai tettek tanúságot, akit, hogy Jézusnak megmutassák, a tetőről eresztettek le (vö. Lk 5,17–26). A nehézség nem gátolta meg ezeket a barátoknak a merészségét és konokságát. Meg voltak győződve arról, hogy Jézus meg tudja gyógyítani a beteget, „de akkora volt a tömeg, hogy nem találtak utat. Ezért felmentek a háztetőre, és cserpeket leszedve eresztették le ágyastul középre, Jézus elé. Hitük láttán Jézus így szólt: »Ember, búneid bocsánatot nyertek«” (Lk 5,19–20). Jézus elismeri a kreatív hitet, amellyel ezek az emberek megpróbálják eléje vinni beteg barátjukat.

Az evangélium nem ad tájékoztatást arról az időszakról, amikor Mária, József és a gyermek Egyiptomban maradtak. De mindenképpen enniük kellett, otthont, munkát kellett találniuk. Nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy pótoljuk az evangélium hallgatását. A Szent Családnak szembe kellett néznie konkrét problémákkal, mint minden más családnak, mint sok migráns testvérünknek, akik csapásoktól és éhségtől üldözötten ma is életüket kockáztatják. Ebben az értelemben úgy gondolom, Szent József különleges védőszentje mindazoknak, akiknek háború, gyűlölet, üldöztetés és ínség miatt el kell hagyniuk földjüket.

Minden történet végén, melynek József a főszereplője, az evangélium megjegyzi, hogy ő felkel, fogja a gyermeket és anyját, és azt teszi, amit Isten parancsol neki (vö. Mt 1,24; 2,14.21). Jézus és Mária, az ő anyja ugyanis hitünk legértékesebb kincsei. Az üdvösség tervében a Fiú nem választható el az anyától, attól, aki „a hit zárandokújtát járta, és a Fiúval való egybetartozását hűségesen vállalta egészen a keresztség”.

Mindig fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy teljes erőnkkel védelmezzük-e Jézust és Máriát, akik titokzatosan a mi felelősségünkre, gondoskodásunkra, oltalmunkra vannak bízva. A Mindenható Fia nagy kiszolgáltottságot vállalva jön a világra. Rászorul József védelmére, oltalmára, gondozására, nevelésére. Isten bízunk ebben a férfin, csakúgy, mint Mária, aki Józsefben azt a férfit találja meg, aki nemcsak meg akarja menteni életét, hanem aki mindig gondoskodni fog róla és a gyermekéről. Ebben az értelemben nem lehetséges, hogy Szent József ne legyen az Egyház őrzője, mert az Egyház Krisztus testének meghosszabbítása a történelemben, ugyanakkor az Egyház anyaságában Mária anyasága rejtőzik. József, folytatva az Egyház védelmezését, továbbra is védi a gyermeket és anyját, és mi is az Egyház iránti szeretettel továbbra is szeretjük a gyermeket és anyját.

Ez a gyermek az, aki azt fogja mondani: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40). Így minden rászoruló, minden szegény, minden szenvedő, minden haldokló, minden idegen, minden fogoly, minden beteg az „a gyermek”, akit József továbbra is őriz. Ezért hívják Szent Józsefet a nyomorultak, a rászoruló, a száműzöttek, a szenvedők, a szegények, a haldoklók védelmezőjének. És ez az oka annak, amiért az Egyház nem tudja nem a legutolsókat szeretni mindeneke-lőtt, hiszen Jézus őket részesítette előnyben, velük azonosult személyesen. Ugyanezt a gondoskodást és felelősséget kell megtanulnunk Józseftől: szeretni a gyermeket és anyját; szeretni a szentségeket és a szeretetet; szeretni az Egyházat és a szegényeket. E valóságok mindegyike mindig a gyermek és anyja.

(Folytatjuk.)

Fordította:
Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Egyesült erővel Krisztus ügyéért

A plébániai unió vendégei voltunk Kaposváron

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az 1983-as *Egyházi Törvénykönyvben* is szerepel. *Pap-hiány és lelkipásztori ellátás* című írásában Erdő Péter bíboros is jó megoldásnak véli napjainkban, amikor az Egyház paphiánnyal és keresztényhiánnyal küzd, a társadalmat pedig a falvak elnéptelenedése, a lakosok városokba költözése jellemzi.

A Kaposvári Egyházmegye plébániai uniója az első hazánkban. Tagjai azt remélik, hogy példájukat mások is követik majd. Sok előnye van a lelkipásztorkodás e módjának. A kaposvári papi közösség által fenntartott plébánia igazi oázis. Tagjait a lelkesedés, a tettvágy és a szolgáló lelkület jellemzi. Elégedettek, örömmel élik meg a minden napjaikat, és mindezek az adottságok együtt teszik élővé, ezért hatékonyra missziós tevékenységüket, Isten országának építését.

Az unió születése a barátsággal kezdődött, azzal, hogy három lelkipásztor út számos ponton találkozott, majd együtt haladt tovább. Vörös Pétert szentelték elsőként, két évvel később Kisiván Csaba is részesült a papság szentségében, Antal Zsolt pedig idén ünnepli majd a szentelését. Mindhárman az esztergomi szemináriumban jártak, együtt vettek részt a Kaposvári Egyházmegye különböző rendezvényein, például az imatáborban, és az Antiochia közösségben is vannak közös pontok az életükben. Szolgálatuk kezdeti időszakát is együtt töltötték. Péter Siófokon volt káplán. Csaba ide került diakónusi gyakorlatra, majd káplánként még egy évet együtt szolgáltak. Zsolt már a papi unióban kezdte meg diakónusi szolgálatát.

A papi közösség létrehozásának gondolatát Balás Béla püspök vetette fel, az ő elképzelése volt, hogy egy lelkipásztori központ létrehozásával lehetne a legmegfelelőbb ellátni a somogyi aprófalvak lelkigondozását. A nyári kispap-táborokban azután gyakran beszélgettek erről a lehetőségről a szeminaristák. A főpásztor tudta, hogy a papi szolgálatnak ez a formája akkor lesz működőképes és eredményes, ha a közösség tagjai önként, belső indíttatásból vállalkoznak rá. A kispapok nyitottan álltak püspökük elképzeléséhez, Vörös Péter a szemináriumi éve alatt kifejezetten készült erre az életformára. Kisiván Csabát is lelkesítette ez a lehetőség, de úgy érezte, nehezen megvalósítható, hiszen még nem elterjedt gyakorlat az Egyházban, és főpásztori támogatást is igényel. Amikor Balás Béla utódja, Varga László püspök is a kezdeményezés mellé állt, újra lelkesedés töltötte el a két fiatal papot. A kezdeményezés végül a tavalyi évben valóra vált. Péter és Csaba kezdettől fogva három pap közösségében gondolkodott. Zsolt, akinek Csaba tutora volt a szemináriumban, örömmel csatlakozott a papi közösséghez. Diakónusi gyakorlatát már itt végezheti, és a

szentelése után is itt szolgál majd. Így alakult ki a plébániai unió, amelynek lényege a közösség. A honlapjuk címe is erre utal: *koine.hu*. (A koiné az ógörög nyelv dialektusaiból kialakított egységes, közös nyelv volt, többek között az Újszövetség görög nyelve is.) A plébániai unió nemcsak három pap közössége, hanem közösséget jelent Istennel és a hívekkel is.

Tavaly nyáron kezdődött el a papi közösség élete. Jelmon-

datként ezt választották: „Coniunctis viribus” (azaz „Egyesült erővel”). Ez az egységüket fejezi ki. Ugyanakkor azt is hangsúlyozzák, hogy az egység mellett a különbözőségek tiszteletben tartását is ugyanilyen fontosnak látják: az unióhoz tartozó valamennyi egyházközség megőrizheti a saját identitását. A tizenhárom falu közül csak egy vesztítette el a helyben lakó papját, de minden település tartott attól, hogy a közös plébániai unióhoz tartozással fel kell adnia valamit a helyi jellegzetességeiből. A lelkipásztorok ezért nagyon odafigyelnek arra, hogy a falvak sajátosságai megmaradjanak. A névválasztással ugyanakkor azt is szeretnék kifejezni, hogy katolikusként nemcsak települési szinten, hanem tágabb összefüggésben is felelősek vagyunk egymásért, hiszen az Egyház egyszerre él helyi és világegyházként. Fél év telt el az indulás óta, és már érezhető, hogy a hívek megnyugszanak, megbarátkoznak az új helyzettel. Látják, hogy semmiben sem szenved csorbát a közösségük élete, sőt, most gyakrabban találkozhatnak pappal, mint azelőtt, és igazi, lelkes, a szolgálat lelkiületétől áthatott, tenni vágyó lelkipásztorokra számíthatnak.

A plébániai unió központja a donneri plébánia. Az önálló lakrészekben a papi közösség mindhárom tagjának megvan a személyes tere. Az épületben rendezték be a közös irodát is, ahonnan a tizennégy település ügyeit intézik. Munkájukat két irodai és két technikai munkatárs segíti. Még minden alakulófélben van, de már most ott-hon érzik itt magukat, élvezik, hogy megvan a lehetőségük az elvonulásra, az önállóságra, mégsem élnek magányosan, és mindenben számíthatnak egymásra.

Nem is kell kérdezni őket, szívesen mesélnek az életük-

ről, és lelkesedésük is azt mutatja, hogy nagyon jól érzik magukat. „A világlátásunk és az egyházképünk nagyon hasonló. Törekszünk arra, hogy jogi, morális és biblikus szempontból is éljük és képviseljük az Egyház tanítását, amelyet a magunkénak érzünk. Szeretjük az Egyházunkat, és hiszszük, hogy ez tart meg minket. Fontosnak gondoljuk a műveltséget, a teológiában való jártasságot is” – mondja Csaba.

A közös múlt mellett a közös élmények is összekötik őket. Péter szerint a karakterbeli különbözőségeik olykor nézeteltérésekhez, vitákhoz vezetnek, de úgy véli, hogy megfelelő alázattal sokat tanulhatnak egymástól ezekből

magány hivatása” – mondja. Zsoltnak erőt ad, hogy látja a társait prédikálni. Motiválja, hogy közösen alakítják ki a programokat, és a kritikát is könnyebb együtt fogadni, ha például valaki szót tesz, hogy miért nem újítták már fel az egyik településen a templomot.

A három fiatal más-más érdeklődésű. Péter barkácsol – mutat is egy általa készített kovácsoltvas állványt –, és

emellett szívesen kertészkedik is. Csabát nagyon érdekli az elsősegélynyújtás, immár harmadik kiadásban jelent meg tavaly nyáron egy erről szóló kézikönyv, amelynek ő az egyik szerzője. Zsolt informatikai érdeklődését pedig egy

annyiuknak más és más az erősségük, jól kiegészítik egymást. Péter hangsúlyozza, milyen fontos neki, hogy mindhárman megélhetik, amiben jók.

A plébániai unió életében nincs két egyforma hét vagy hétvége. Izgalmas vetésforgóban dolgoznak. Hétfőnként egyeztetik a heti menetrendet, és közösen végzik el a tizen-nég helyszínen a feladatokat. Donner városrész egyházközségében az előző plébános, *Nyéký Kálmán* jövőbe látó módon építkezett fizikai és lelki értelemben is. A templomhoz tartozó közösségi térben nagyterem, kisterem és konyha is van, így gyakran tartanak itt közösségi eseményeket. Mindig is az együttműködés és az összetartás jellemezte az itteni egyházközség híveit: nagy létszámú az ificsoporthoz, a gyerekekkel is sokat foglalkoznak, aktív a nyugdíjasklub, és több imacsoport is működik a plébánián. Nyaranta táborokat szerveznek, és a közeli jövőben szeretnének családok közösséget indítani. A plébániai hittanokon és a szentségi felkészítőkön kívül felnőtt katekézisre és jegyesoktatásra is sokan járnak. Az egyházközség gondoskodik a városrész rászorulóiról is, elsősorban az itt élő romákról.

Az unióhoz tartozó tizenhárom falu közül a legnagyobb a kétezer lakosú Tassár. Néhány más település lélekszáma is közel van ehhez, de a falvak többsége ki-

Péter úgy fogalmaz, hogy a paphiány miatt a pasztorációban fontos alkalmazkodni az igényekhez. Oda kell összpontosítani az erőt, ahol van jövő. Elsősorban azokkal kell törődnünk, akik igénylik a lelkipásztori szolgálatot, és ahol van lehetőség a fejlődésre. Az életképes közösségeket kell fenntartani, és együttműködve előmozdítani Krisztus ügyét. Szombat esténként például három faluba is elmehetnek, hogy misét mondjak ötharminc embernek, vagy foglalkozhatok az ificsoporttal, ahol huszonöt fiatal jön össze. Mérlegelni kell, dönteni arról, hogy hová helyezzük a hangsúlyt. „Nem hanyagolhatjuk el, nem veszíthetjük el azokat a híveket, akik már az Egyházhhoz tartoznak. Küldetésünk belőlük kiindulva szól a többi emberhez is. Közöttük kell lennünk hiteles életet élve, és soha nem feledkezve meg arról, hogy az Egyházon kívül élőkhöz is küldetésünk van” – teszi hozzá Csaba.

A három lelkipásztor a tizennégy település lelkipásztori szolgálata mellett más feladatokat is ellát. Zsolt még tanul, a szakdolgozatát írja, és készül a szentelésre, emellett pedig az egyetemi lelkész-ségen dolgozik. Csaba tanít a kaposvári katolikus gimnáziumban, és Péterrel együtt mindketten óraadók a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola kaposvári képzési helyén. Csaba az egyházmegyei ifjúságpasztoráció felelőse, és ő is aktív az egyetemi lelkész-ségen. Péter az egyházmegyei bíróságon is dolgozik, valamint kollégiumi lelkész. Mindhárman fontosnak tartják, hogy a járványhelyzetben a személyes találkozások hiányát rendszeres online kapcsolattartással kompenzálják.

Sokat és sokfelé dolgoznak, emellett pedig igyekeznek támaszai lenni egymásnak. „Fontosnak tartjuk, hogy a közös imában is hordozzuk egymást, hogy kialakuljon a közösségünk lelkesége. Ezen még dolgoznunk kell. Mindegyikünknek más a napirendje, és előfordul, hogy nehezen találunk időt az együttlétre. Most, hogy a kijárási tilalom miatt esténként már mindhárman itthon vagyunk, mindig sort tudunk keríteni az esti közös zsolozsmára. Ennek felteletit akkor is meg kell majd teremtenünk, amikor majd ér a vírusjárvány, és az életünkbe visszatérnek a lelkipásztori programok a plébánián, a kollégiumban és az egyetemen. Tudjuk, milyen nehéz lesz ezt megvalósítani” – osztják meg velünk a gondolataikat.

A plébániai unió épülőben van. Péter, Csaba és Zsolt követendő minták hiján maguk igyekeznek kialakítani a papi közösség életformáját, működésének rendjét, a pasztoráció mindennapi gyakorlatát. Tudják, hogy ez nem megy egyik napról a másikra, de kitartóak, elszántak és lelkesek. Rengegeteg a tervük, és életüket áthatja a rájuk bízottakért átgazt közös szolgálat öröme.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

a helyzetekből. „Az időnkénti konfliktusok ellenére is jó ebben a közösségben élni. Sok támogatást kapunk egymástól, és ez segít abban, hogy gyümölcsöző legyen az együttműködésünk” – mondja. Zsoltnak nagyon fontos, hogy vannak mellette társak, akikkel megoszthatja az életét, akik mindig mellette állnak. „Megviselt a nagymamám halála a nyáron, de a többiekre támaszkodva könnyebb volt elviselnem a veszteséget. Az, hogy van kivel megbeszélnem, megosztanom a gondjaimat, és nem vagyok egyedül, biztonságot ad nekem. Már a szemináriumban nagyon az elvonulásra, az önállóságra, mégsem élnek magányosan, és mindenben számíthatnak egymásra.

professzionális honlap, illetve a plébániai uniót bemutató prospektus is bizonyítja.

Nincs sok olyan szabadidős tevékenység, amit mindhárman egyformán kedvelnek, de ketten-ketten mindig találunk maguknak közös elfoglaltságot, ami alkalmas a kikapcsolódásra. Zsolt például szeret Péterrel együtt dolgozni a kertben, vagy megjavítanak valamit a közösségi házban. Mindketten szívesen segítenek főzni Csabának, ha úgy alakul, hogy van idő készíteni valami finomat. „Az apró dolgok, az együtt töltött kis idők is sokat jelentenek. Erőt ad nekünk, hogy vannak társaink a mindennapokban” – mondják egybehangzóan.

Az életük elsősorban a szolgálatról szól, és ezen a téren kifejezett előnynek számít a különbözőségük. Mivel mind-

halófélben van, mindössze néhány száz ember lakja őket, és a fiatalok munkalehetőség híján máshol keresik a boldogulásukat. Ezeken a településeken olyan alacsony a templomba járók száma, hogy a közösség nem tudja fenntartani a plébániát. A hívek körében általános az a hozzáállás, hogy csak akkor vesznek részt szentmisén, ha a saját falujukban van, nem szokásuk átmenni a szomszéd településre. Több falura is jellemző, hogy évente mindössze egyetlen egyházi szertartás szerint végzett temetés és egy keresz-telő van – írja le Csaba a realitást. Hangsúlyozza: „Nem a lelkipásztori szolgálatot akarjuk központosítani. Ahol van kisközség, ott mi is jelen vagyunk. Ha szentségimádást hirdetünk, mi ott vagyunk, akkor is, ha senki nem jön el.”

A BIBLIA ÜZENETE

Tanítványként élni

Jn 1,35–42

„Életünk legfontosabb eseményei gyakran úgy történnek meg, hogy észre sem vesszük” – írja *Fahidi Éva* holokauszt túlélő. Ami igaz a tragédiákra, az pozitív értelemben is igaz: jegyesek gyakran mesélik a „véletlent”, amelynek folytán megismerkedtek.

Idestova húsz évvel ezelőtt nyáron épp volt két hét szabadidőm, és eszembe jutott egy bakonybéli szerzetes meghívása. Felhívtam hát, hogy eltölthetek-e pár napot a monostorban. Az evangéliumban is egy ilyen véletlenről olvasunk: két fiatal ember elmegy egy vándortanítóhoz, eltöltenek nála egy délutánt, és ettől az egész életük megváltozik. Nem tudjuk, mi történt Jézusnál aznap délután, de János egész életében emlékezett arra, ahogyan megvendégelte őt, ahogyan beszélt hozzá. Ha a földi Jézussal nem is adatik meg számunkra egy ilyen meghitt délután, a Feltámadottra ugyanúgy érvényes, hogy életünk apró eseményein, rezdülésein, emberi találkozásokon keresztül hív és alakít minket.

A vasárnapi evangélium meghívás arra, hogy felidézzük saját tanítványságunk történetét. Legtöbbünket nem mennyei szózat indított el az úton, hanem Jánoshoz és Andráshoz hasonlóan valaki vagy valakik, egy hiteles ember vagy egy közösség és a hozzá kötődő jó élmény vezetett bennünket Jézushoz. S mindannyiunk történetében volt egy pillanat, amikor bátoritan keresésünkben megszólítva, megérintve éreztük magunkat, amikor Isten ránk irányuló figyelmében felhangzott a kérdés: „Mit keresel?” A tanítványok kérdés formában megfogalmazott válaszában – „Hol laksz?” (szó szerint „Hol maradsz?”) – megjelenik a vágy az ál-

landóságra, a kötődésre, a biztonságra is. Tartós kapcsolatot, maradandó elfogadást, az Istennel való intimitást kerestük és keressük, amikor tanítványként akarunk élni.

Jézus pedig ma is hív, látni enged, megvendégl, befogad. Megajándékoz minket a rátalálás örömeivel, amit másoknak is továbbadhatunk. Mindenféle misszió hiteltelen és hiábavaló, ha Andráshoz hasonlóan nem sugárzik rólunk, hogy „Megtaláltuk!”. A rátalálás azonban nem végállomás, hanem kezdet. Jézus vándorol, bejárja életünk mindennapjait, új utakra hív. A valódi „megmaradás” egyedül a vele való kapcsolatban lehetséges, ahogyan ő is az Atyában marad. A tanítványi lét mindig újabb keresésre sarkall minket.

Szent Bernát szavaival: „Mi Isten keresésének mértéke? Azt gondolom, hogy amikor majd megtaláljuk, akkor sem szűnünk meg keresni. Nem testi lépésekkel, hanem a vágygál keressük Istent. És természetesen nem csökken a szent vágyakozás égetése azzal, hogy megtaláltuk, sőt, mindez csak növeli. Talán az öröm megtapasztalása a vágy megszőnését jelenti? Dehogyan, inkább csak olaj a tűzre. Hiszen a vágy lángoló tűz.”

A mai evangélium üzenete tehát, hogy az emberré lett Isten életünk hétköznapi élményein, találkozásain keresztül szólít, hív bennünket, hogy eredjünk a nyomába. Nap mint nap kérdezi tőlünk: „Mit kerestek?” S feltárja nekünk azt is, hogy hol lakik, hogy jelenlétének melyek a biztonságot, maradandóságot adó formái. Van-e időnk arra, hogy egy délután nála maradjunk?

Baán Izsák OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (3.)

A bizánci liturgiának több olyan sajátossága van, amely megkülönbözteti az egyéb rítusok liturgiájától, illetve a római katolikus szentmisétől. Ámde a lényeg mindben egy és ugyanaz: Jézus Krisztus megváltói áldozatának megjelenítése.

A keleti egyházakban mindig is gondot fordítottak arra, hogy népnyelven végezzék a szertartásokat. Az örömenyek a maguk örmény nyelvét használták és használják, a koptok a koptot, az etiópok a geéz nyelvet, az indiai malabárok a malajálam nyelvet. De ugyanígy a szír és az arab is a liturgia nyelvén vált, hogy a hívek értsék a liturgikus szövegeket. A bizánciaknál a görög a használatos, de a szláv és a többi nyelv is azoknál, akik ezt a rítust követik. A kép tehát olyan sokszínű, mint egy mozaik. Természetesen ebbe illeszkedik a mi magyar Görögkatolikus Egyházunk is. S bizony, több évszázados küzdelmet kellett folytatnunk, hogy teljes joggal végezzük az anyanyelvünkön a Szent Liturgiát.

Görögkatolikus liturgiánk párbeszédes jellegű. Ez az előbbi szempontból fakad, illetve együtt jár azzal. Átszövik az ekténiák (a papnak azok a rövid könyörgései, melyekre a nép az „Uram, irgalmazz”, a „Néked, Uram”, az „Add meg, Uram” választ adja). Még világosabb példát nyújtanak az olyan papi szövegek, amelyek csak a nép válaszával együtt értelmesek. Legismertebb ezek közül az, amikor a pap ezt mondja: „Szeressük egymást, hogy egyetértőleg valljuk.” A nép pedig így folytatja: „Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, az egyvalóságú és osztatlan Szent-háromságot.”

A bizánci liturgia meglehetősen mozgalmas. Ez már a szertartás elejétől fogva tapasztalható: a pap körbetömjénezi az oltárt, majd végigtömjénezi a templomot az ikonokkal és a jelen lévő hívőkkel együtt. Az oltáron az Eucharisztiaiban jelen lévő Krisztus imádása után a képeken ábrázolt szenteknek is megadja a tiszteletet, és ugyanezt a tiszteletet nyilvánít-

”

Több évszázados küzdelmet kellett folytatnunk, hogy teljes joggal végezzük az anyanyelvünkön a Szent Liturgiát.

dozati adományokat. Mindkét esetben kísérelkel teszi ezt, legalább a ministránsokkal együtt. A görög melkiták olyan ünnepélyesen végzik ezeket a bemeneteket, hogy az ikonosztáziontól egészen a templom bejáratáig vonulnak, majd középen jönnek vissza a szentélyig. Mécseseket, gyertyákat, lobogókat is visznek ilyenkor. A régi hagyomány szerint az ikonosztázion királyi ajtaját is többször becsukjuk, illetve kinyitjuk a liturgia alatt. Egyszóval: mozgalmas és látványos a Szent Liturgia.

A liturgia fontos sajátossága az is, hogy tele van jelképekkel. A már említett szerkezeti felosztástól kezdve a legapróbb mozzanatokra is érvényes ez. A liturgikus eszközöknek, a papi ruháknak, a liturgikus gesztusoknak gazdag jelképiségük van. Világosan látszik, hogy a racionálisan gondolkodó nyugati világgal szemben mindezekben jelentkezik a keleti mentalitás, amely nagyobb hangsúlyt helyez az érzelmekre.

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

JANUÁR 17., ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP (Szent Antal apát, Antónia) – 1Sám 3,3b–10.19 (Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!) – 1Kor 6,13c–15a.17–20 (Testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma.) – Jn 1,35–42 (Megnézték, hogy hol lakik Jézus, és aznap nála maradtak.) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 221 – ÉE 587, Ho 221 – ÉE 150, Ho 109 – ÉE 596, Ho 152 – ÉE 190.

JANUÁR 18., HÉTFŐ – ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT SZÜZ ÜNNEPE (Piroska) – 2Kor 10,17–11.2 – Mt 25,1–13.

JANUÁR 19., KEDD (Sára, Máriusz, Márió, Megyer) – Zsid 6,10–20 – Mk 2,23–28.

JANUÁR 20., SZERDA – Szent Fábían pápa és vértanú vagy Szent Sebestyén vértanú vagy Boldog Özséb áldozópap emléknapi (Tímea) – Zsid 7,1–3.15–17 – Mk 3,1–6.

AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA KÉSZÜLVE

Az Eucharisztia ünneplése 102/1.

A Szent Vigasztaló Lelket is – ezt olvassuk a Bangor Antiphonale 10v lapján. Ezzel a kijelentéssel zárul a *Te Deum laudamus* himnusz első nagy szakasza, amelyben az Egyház az egész világ előtt megvallja (vö. Mt 28,19–20; 2Kor 13,13) a háromszemélyű egy Istent, doxológia formájában. A himnusz 11–13. sorai gondosan és tudatosan szerkesztett teológiai kijelentések összegzései, amelyek mozarab liturgikus hátteret sejtetnek. De érezhető rajtuk a korábban már említett kapcsolat is *Prudentius Inventor rutili* kezdetű himnuszával: „aki a mi Urunk, aki a te egyetlened / leheli az atyai szívből a Vigasztalót”.

Az Egyház kezdettől fogva vallotta a Szentlelket – erről tanúskodnak a hitvallásformulák –, a *vigasztaló* jelző azonban nem sok esetben kap hangsúlyt. A keleti, pontosabban szír-palesztin hitvallások közül *Jeruzsálemi Szent Kürilosz* püspök katekéziseiben találjuk a kifejezést: „az egy Szentlélekben, aki vigasztaló” (DH 41). Említi *Szalamiszi Szent Epiphániosz* úgynevezett hosszabb hitvallásformája is: „és hiszünk a Szentlélekben (...) az Isten Lelke, a tökéletes Lélek, a vigasztalás Lel-

ke” (DH 44). A *Constitutiones Apostolorum* (380 körül) hitvallásában is ott van: „Megkeresztelkedem a Szentlélekben is; ő az, aki vigasztaló” (DH 60). A teológiai kijelentések formája arra utal, hogy a himnuszba történő beillesztésük korában a Szentlélekkel kapcsolatos nagy teológiai viták lassan már lezárultak.

A triadikus formula utolsó egységének bibliai alapja János evangéliumában található, mégpedig a Jn 14,16 és 16,7 közötti szakaszokban. De miért is volt fontos a himnusz szerzője számára, hogy kiemelve a Szentlélek vigasztaló szerepét? János evangéliumában a Paraklétosz (para + kaleo = bensőséges beszélgetésre magához hív; szomorúságában vigasztal valakit) több mint szószóló, sokkal inkább pártfogó. Jézus kérésére, az ő nevében és általa adja, küldi az Atya az igazság vigasztaló Lelkét. A küldés magában hordozza a Lélek aktív jellegét, hiszen tanítani és emlékeztetni fogja a tanítványokat, bizonyítani fog, igazságra vezetni és az igazságról tanúságot tenni. Végére is azért jön, hogy megdicsőítse a Fiút.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Fábían

Január 20.

A római egyház papja volt, a hagyomány szerint az Örök Városban is született. Korán kitűnt a vértanúk iránti tiszteletével és a katakombák körüli szolgálataival. Nem egy vértanút ő temetett el.

236-ban a mártírként meghalt *Anterósz* pápa utódaként került Péter székébe. Regnálása az üldözések közti, aránylag békés időszakra esett. Így nyílt alkalm arra, hogy megszervezze a római egyház közigazgatását. A politikailag tizennégy kerületre tagolt várost Fábían pápa hét egyházi kerületre osztotta, s mindegyik élére egy-egy diakónust állított. A betegekről, özvegyekről és árvákról való gondoskodás, a temetők rendben tartása és a liturgiával kapcsolatos teendők tartoztak hozzájuk. Fábían külön figyelmet szentelt a katakombáknak: sok vértanú sírját rendbe hozatta.

Beavatkozott az afrikai egyház vitáiba: az eretnkségbe tévedt *Privatus* püspököt megfosztotta hivatalától. Egy zsinatot is összehívott, hogy megvitasák *Órigenész* műveinek igazhitűségét.

A hagyomány szerint ő hozatta Rómába Szardínia szigetéről *Pontianusz* pápa maradványait, illetve ő küldte Galliába az első hét püspököt.

Decius császár nem nézte jó szemmel a tevékeny és építő pápát. *Szent Ciprián* szerint egyszer kijelentette, hogy szívesebben látna a birodalom területén egy trónkövetelő vetély-

társat, mint Rómában Fábían püspököt. Nem meglepő hát, hogy a 250-ben kiadott üldözési rendelet első áldozatai között Fábían pápa is vértanú lett.

A pápaválasztás galambja

Cézarei Euszebiosz beszéli el, hogyan történt Fábían pápává választása. Anterósz halála után összegyűltek a rómaiak, hogy egyházfőt válasszanak, de nem találtak alkalmas embert. Fábían pap barátaival vidékről tért haza, s amikor megtudta, hogy éppen mi zajlik, bement a gyűlésre. Korábban senki nem gondolt arra, hogy ő legyen a pápa, amikor azonban elvegyült a bent lévők között, hirtelen fényes galamb szállt a fejére. A jelenlévők ezt isteni jelként fogadták, és megválasztották Fábiant pápának.

L. K.

(Folytatás az 1. oldalról.)

A padsorokban ezúttal talán csak húszan ültek. Szokatlan ez, hiszen Istenjelenés ünnepén a görögkatolikus szertartás rendszerint zsúfolásig megtelt templomban zajlik. A járványhelyzetben bizonyára sokan online kapcsolódtak be a liturgiába.

Kocsis Fülöp érsek-metropolita, a koncelebráló papok és az asszisztencia a Miatyánkot imádkozva érkezett az oltár elé. A Teremtés könyvéből vett első olvasmány után felhangzott az Úrnak szóló ének: „Emberszerető, dicsőség néked!”

A további ó- és újszövetségi olvasmányok után Szent Lukács evangéliuma a bűnbánat keresztségét hirdető Keresztelő Jánosról és a népsokaságot felrázó prófétai szavairól szólt.

A sokszínű, szimbólumokkal telített Szent Liturgia keretében Kocsis Fülöp az orvosokért, az ápolókért, a betegekért és hozzátartozóikért, illetve az üldözött keresztényekért is imádkozott.

A szertartás után a hívek zárandómenetben, énekelve indultak a templomtól a vízszentelés helyszínére. A menetet a liturgián koncelebráló *Maklárý Ákos*, a templom parókusa, a Keresztény Értelmiségi Szövetségének elnöke vezette.

A folyó felett füstsűrű felhőket hajtott a szél, a napkorong időnként halványféhéren előbukkant a fellegek mögül, és foltokban láthatóvá vált az ég kékje is, de Budapest látképe a ködös-borús tónus uralkodott, és ez állandósult a szertartás idejére is.

A Batthyány térnél a pap-ság és az asszisztencia Kocsis Fülöp vezetésével felsorako-

Emberszerető Istenünk, dicsőség néked!

Kocsis Fülöp érsek-metropolita megszentelte a Dunát

zott a vízszenteléshez a Dunára helyezett keskeny mólón.

A szertartáson Izajás könyvéből olvastak fel, Márk evangéliumából pedig Jézusnak a Jordánban való megkereszteléséről szóló szakasz hangzott el.

A mólót olykor meg-megbillentette egy hullám, amelyet a folyón haladó csónakok, hajók keltettek. A mozgásra felrebentek a partközelsben portyázó sirályok is.

Kocsis Fülöp érsek-metropolita a beszédében hangsúlyozta: az enyhén billegő mólón állva érződik, hogy „azért a víz az úr”, s amint az életben, úgy itt, a Duna felett is hamar bizonytalanná válhat a helyzetünk, ha mégoly magabiztosan állunk is a lábunkon.

A víz része az életünknek, mindenütt jelen van: a barátunk, de az ellenségünk is válhat, a táplálónk, de a halálunkat is okozhatja.

Most mégis megtisztulni jöttünk ide, érezzük, hogy a víznek tisztító ereje van. Ősi gondolat ez, a vallások általában a rituális tisztulással kapcsolják össze a víz valóságát: zsidó és muszlim testvéreinknél és a távol-keleti vallásoknál is így tekintenek erre a természeti elemre.

Ugyanakkor legalább ennyire ősi az a gondolat is, hogy rászorulunk a megtisztulásra, mert szennyesek vagyunk – folytatta az érsek-metropolita.

Kocsis Fülöp felelevenített egy régi dalt, amely két barát

találkozásáról szól: Désiré hosszú ideje áll már az esőben, bőrig ázott, de továbbra sem mozdul. Odalép hozzá a barátja, Antoine, és azt mondja neki: „Az arcodra száradt szokásaiddal pedig mi lesz?” Désiré visszakiált: „Lemossa majd az eső; csak nem gondold, hogy rajtam maradnak?” Antoine azonban kaján magabiztossággal így felel: „De igen, azt gondolom, mert az eső sem moshatja le rólad a rossz szokásaidat, a szeretetlenségedet, a bűneidet, a titkolt vétkeidet.”

Szeretnénk tisztulni, mert érezzük, letörölhetetlennek látszó szenny telepedett ránk – tette hozzá Kocsis Fülöp. Azt is elmesélte, mennyire

megdöbbenette, amikor fiatal szerzetesként egy nagyvárosi lakónegyedben sétálva kamaszgyerekek szólították meg, hogy beszélgessenek vele a lelkiismeret-furdalásaikról. Érezték, hogy valamit elrontottak, nem jól csináltak.

Amikor kitört a világjárvány, sokan azt kérdezték:

„Ez most Isten büntetése?” – folytatta az érsek-metropolita. Különös, hogy Isten büntetéseként gondolunk a jelenlegi helyzetre. Ez arra utal, hogy rászorulunk a megtisztulásra.

Az első lépés valóban az, hogy tudatosulnia kell bennünk a bűnösségünknek, hiszen a természetet és az életünket is beszennyeztük a bűneinkkel. A jó hír azonban az, hogy az Úr már megtisztított minket, eljött hozzánk, hogy alámerüljön életünk vizébe, és megmutatja, hogyan viszo-

nyul hozzánk: látja a bűneinket, de nem akar megbüntetni.

Náhum próféta mondja: „A mi Istenünknek kedve telik abban, hogy megbocsásson nekünk.” Azt várja, hogy megbocsáthasson, hogy jöjünk hozzá a megbocsátásért. Tehát nem a rituális fürdőtől kell várnunk a bűneink bocsálatát. A világunkban alámerülő Jézus Krisztushoz kell fordulnunk, és ő megtisztít, megment bennünket, mert ebben leli kedvét. Azért jött a földre, hogy elhozza nekünk az eltörölhetetlen bocsánatot.

Szó sincs arról, hogy bűntetne, a mi Istenünk nem haragvó, hanem szerető Isten. Megajándékoz bennünket a

megtisztulással, és isteni erejével is: ha hozzá fordulunk, részesülünk ingyenes kegyelmében, üdvösségében – zárta beszédét az érsek-metropolita.

A szertartás végén a jelenlévők a járványra való tekintettel ezúttal nem csókolták meg a keresztest, de Kocsis Fülöp a Dunából merített, megszentelt vízzel egyenként meghintette a híveket, akik örömmel fogadták az áldást.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Szent Margit békéje

Az Egyházunk Árpád-házi Szent Margit égi születésnapját január 18-án ünnepli. Évtizedek óta hagyományá vált, hogy a Margit-szigeten, ahol ő szerzetesként élt, és ahol sírjának helye ma is látható, az esztergomi érsekek, hazánkért szentmisét mutatnak be. Ebben az évben Erdő Péter bíboros január 17-én, vasárnap délelőtti 11 órakor ünnepi szentmisét celebrál azért, hogy a szent domonkos nővér törekvései korunkban is valóra váljanak. Ebben az évben, a járvány miatt, a szentmise a Margit-szigeti Szent Mihály kápolnában, hívek jelenléte nélkül lesz. A szentmisét a Mária Rádió és Bonum Televízió is közvetíti

A szentek egyik jellegzetes tulajdonsága, hogy személyiségükben olyan értékeket hordoznak, amelyek minden korban időszerűek lehetnek. Ezek a tulajdonságok elsősorban nem egyéni szellemi erőfeszítés eredményei, hanem kegyelmi ajándékok. Az egyik ilyen jellegzetes közös tulajdonságuk a béke. Mivel Isten közelében élnek, ezért szívükben az ő békéje él, akkor is, ha körülöttük az élet vihára tombol. Ezzel a belső békével tudnak mások elé lépni, és jelenlétükkel nyugalmat sugározni a viszálykodókra.

Hazánk történelméből tudjuk, hogy Szent Margit egy domonkos kolostor csendjében élt, de az országban viszály tombolt. Ennek hullámai elsősorban az elvesztett muhi csata (1241) gerjesztette, amely hosszan tartó megosztottsághoz vezetett az országban. Ennek egyik legfájdalmasabb jele Margit édesapja, IV.

Béla király és a fia, V. István közötti háborúskodás volt. Margit úgy segített hazájának és nekik, hogy az Oltáriszent-ség jelenlétében sokat imádkozott, és helyettük is vezekelt. Feljegyezték róla, hogy éjszakánként is ott térdelt a Szent Kereszt elé helyezett Oltáriszent-ség előtt. A Budapesten rendezett 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson ezért nevezte őt *Eugenio Pacelli* bíboros, állam-

titkár, pápai követ az *Oltáriszent-ség előtt égi örökmécsnek*. Az Úrtól kapott belső béke bátoríthatta fel Margitot arra, hogy közvetítsen édesapja és testvére között. Fáradozásának egyik legszebb eredménye az 1266-ban a Nyulak szigetén megkötött béke volt.

Szent Margit békét közvetítő küldetése ma is időszerű. Tapasztaljuk, hogy az emberek közötti feszültségek a vírusjárvány miatt egyre nőnek, és az általuk okozott lelki repedések mindinkább láthatóvá válnak. Az Úr által lefoglalt és kegyelme által vezetett embereknek ma is az a feladatuk, hogy a béke ajándékának közvetítői legyenek. Ezért fontos, hogy a körülöttünk zajló eseményeket mi se a saját érdekeink szempontjából vagy mások indulataitól elragadtatva szemléljük, hanem természetfeletti távlatból, mintegy Isten szemével nézzük. Ha ezt tesszük, akkor az Úr közelségéből fakadó béke lecsillapítja indulatainkat, és tisztán láthatjuk azokat az értékeket, bűnöket és tévedéseket, amelyek az emberek egy részére hatnak. A nem kompromisszumok által létrejövő, hanem ajándékként kapott és elfogadott belső béke képessé tesz bennünket arra, hogy a béke hordozóivá és hirdetőivé váljunk a világban.

Beran Ferenc
Fotó: Merényi Zita

Jubileumi évet ünnepelnek a domonkosok

Szent Domonkos rendalapító halálának és a Magyar Domonkos Tartomány alapításának 800. évfordulója alkalmából a Domonkos Rend és a magyar tartományi vikáriátus jubileumi évet hirdetett meg, hogy hálát adjanak Istennek „hűségért, amellyel megtartotta a prédikátorok rendjének tagjait Krisztus evangéliumának szolgálatában a magyar kereszténység javára”.

Amikor 1221 pünkösdjén az első testvérek Szent Domonkos vezetésével találkoztak a rend második nagygyűlésén, megalapították az első tartományokat Spanyolországban, Franciaországban (Toulouse és Párizs), Olaszországban (Milánó, Róma, Nápoly) és hetediként Magyarországon is.

Szent Domonkosnak szíve vágya volt a kunok megtérítése, és a hagyomány szerint személyesen is részt akart venni a magyar misszióban. Korai halála sajnos megghiúsította ezt a szándékát. Álmát a bolognai jogtudós, *Magyarországi Pál* (Paulus Hungarus) valósította meg rendtársaival, többek között *Boldog Szádokkal* együtt.

A jubileumi évben, amely 2021. január 6-án, vízkereszt ünnepén kezdődött a rendházakban, „újra lehetőséget kapunk arra, hogy fel-szítsuk szívünkben annak az isteni kegyelemnek a lángját, amely az első testvéreknek mint a hit bajnokainak szívében égett a lelkek üdvössége iránt isteni mesterünk, Jézus Krisztus példája szerint, aki azért jött, hogy tüzet hozzon a földre, és nem kíván mást, mint

hogy lángra lobbanjon!” – írják a rend honlapján.

„A Boldogságos Szűz Mária, rendünk pártfogója, Szent Domonkos rendalapító atyánk és Árpád-házi Szent Margit közbenjárására egy szívvel és egy lélekkel kérjük Istent, a végtelenül irgalmas Atyát, aki Fiát fölkenete a Szentlélekkel, hogy domonkos családunk szolgálata által vigyen örömhírt a szegényeknek, gyógyítsa a megtört szívűeket, és vigasztaljon meg minden szomor-kodót általunk is” – áll a rendi weboldalon olvasható közleményben.

A jubileumi év keretében számos helyi és országos programot szerveznek. Ezekről folyamatosan tájékoztatást nyújtanak a rend honlapján (www.domonkosok.hu).

Forrás: domonkosok.hu
Fotó: domonkosok.hu, Domonkos Rend, Hungary Facebook-oldal

A remény kovászával

Felszentelték Felföldi Lászlót, a Pécsi Egyházmegye új püspökét

(Folytatás az 1. oldalról.)

„Teremtő Lélek, jöjj közénk” – a Szentlélek hívásával kezdődött a szentelés szertartása. A jelölt bemutatása után elhangzott a megyéspüspöki kinevezéséről szóló pápai bulla, melyet magyarul *Szép Attila* püspöki irodaigazgató ismertetett, és az alábbiakban közlünk.

*

„Ferenc püspök, Isten szolgáinak szolgálja szeretett fiának, Felföldi Lászlónak, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye papjának és ugyanott jelenlegi általános helynöknek, kiválasztott pécsi megyéspüspöknek: üdvözlét és apostoli áldás! Remélve, hogy amit Krisztus az ő emlékeztére cselekednünk parancsolt, növeli szeretetünket (vö. *Római misekönyv*, évközi 33. vasárnap, áldozás utáni könyörgés), az Úr iránti mély tiszteletben szüntelen örvendezzünk és vigadozzunk az Úrban, híven abban, amit most még nem látunk, hogy majd mielőbb lássuk, amit nem lát-hatunk.

Erre a biztatásra támaszkodva és a pásztori buzgalom szándékától megerősítve, atyai szeretettel fordítjuk figyelmünket a pécsi nyáj lelki szükségleteire, amely ez idő szerint üresedésben lévén új pásztorra és az egyházmegyei élet irányítójára vár azt köve-

A liturgikus szabályokat betartva a püspökké szentelést Róma városán kívül bárhol, bármely katolikus püspöktől fogadhatod; előbb azonban tégy hitvallást, valamint nekünk és utódainknak szóló hűségesküt az egyházi törvény szabályai szerint. Ezeket a feladatokat elfogadva, kedves fiam, legyen gondod arra, hogy Isten segítségével állandó figyelmes tanulmányozója légy a szabadság tökéletes törvényének (vö. Jak 1,25), hogy a rád bízott hívők, téged követve, az ige tevékeny megvalósítóivá, és ne csak – önmagukat becsapva – hallgatóivá kívánjanak válni, és szilárdan ragaszkodjanak Krisztus irgalmának parancsaihoz.

Kelt Rómában, Szent Péternél, az Úr 2020. és pápaságunk 8. évében, november hó 18-án, Ferenc”

Erdő Péter bíboros, prímás beszéde után a jelölt ígérettelével folytatódott a szertartás. Felföldi László a hívők színe előtt ígéretet tett arra, hogy az Egyház szándéka és előírásai szerint mindhaláláig ellátja majd főpásztori szolgálatát. A Mindenszentek litániájában kérték a szentek segítségét az új főpásztor számára, aki az átadottság jeleként a földön fekvé imádkozott.

Ezután következett a kézrátétel és a felszentelő ima.

székét. Rövid csend, majd a békecsók szertartása következett: a járványhelyzet miatt meghajlással léptek a püspöktársak az új megyéspüspök elé. Végül az egyházmegye áldozópapjai és diakónusai járultak Felföldi László püspök elé, és meghajlással fejezték ki

pük két szentelő püspök kíséretében végigvonult a templom, áldást osztva.

Köszöntők következtek. Veres András győri püspök a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) nevében üdvözölte a testület új tagját. Párhuzamot vont a Jézus látására induló háromkirályok és az új hivatása útját kezdő püspök között. Azt kívánta püspöktársának: ahogyan a bölcsék vágyakoztak a gyermek után, akinek keresésére indultak, úgy töltse be László püspököt is az Isten utáni állandó vágyakozás, és maradjon meg Isten szeretetében. A bölcsék hárman voltak, erősítették, tá-

Felföldi László testvérekre és otthonra talál köztük, ahogyan ezt az utazó keresztyének is megélhették az első századok egyházában, ahol a szeretet és a hit éltette a találkozásokat. Sokfélekezetű világ tapasztalatait hozza a hívek közösségébe, és ez segítséget jelenthet abban, hogy itt is „erőteljesebben egymásra találjunk Jézus Krisztusban” – fogalmazott Kvanduk Frigyes. Végül köszönetet mondott Udvardy György érseknek az egyházmegyei végzett munkájáért, és átadott neki egy gyűjteményt, amely a közel tíz év eredményeit, eseményeit, ünnepeit foglalja össze.

az egyházmegyétől: „Boldog voltam itt. Néhány hónap híján tíz évig szolgálhattam az egyházmegyében. Hála van bennem” – mondta az érsek, és mindenkinek köszönetet mondott a közös munkáért. „Jó volt együttműködni, megtalálni és kialakítani a lelkipásztori munka rendjét, építeni és épülni a küldetésünk teljesítésére” – fogalmazott. Számvetésében áttekintette az elvégzett feladatokat, az örömteli eredményeket, melyek közül külön megemlítette Máriagyűd és Bata megújulását. Kitért a hiányosságokra, az esetlegesen szigorú, olykor fájdalmas döntésekre és

tően, hogy a korábbi előjárója, tiszteletre méltó testvérem, Udvardy György a veszprémi metropolitai székbe lett áthelyezve.

Rólad tehát, szeretett fiam, úgy gondoljuk, hogy alkalmasnak látszol arra, hogy ellásd ezt a feladatot, aki, miután a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegyei szolgálatában mostanáig gyakorlatot szerzettél, az ügyek intézésében való jártasságnak, valamint az emberi és papi jó tulajdonságoknak a kitűnő felkészültségével olyannyira rendelkezésedre mutatkozott. Ezért hát, miután meghallgattuk a Püspöki Kongregáció tanácsát, apostoli hatalmunknál fogva megteszünk téged pécsi püspöknek, megadva ezzel az ehhez tartozó jogokat, és rád róva az ennek megfelelő kötelességeket.

Ezáltal adatott át az új püspöknek a papi rend teljessége, majd Erdő Péter bíboros megkenté olajjal a szentelendő fejét.

Az evangéliumskönyv, a püspöki gyűrű, a mitra és a pásztorbot átadása után az új főpásztor elfoglalta a püspöki

engedelmességüket és tiszteletüket.

A szertartás az Eucharisztia liturgiájával folytatódott. Ekkor az újonnan felszentelt püspök átvette a főszentelőtől a főcelebránsi szerepet. A szentmise végén felhangzott a Te Deum, miközben az új püs-

mogatták és védtek egymást. Így áll a konferencia közössége is az új főpásztor mellett. Veres András az MKPK nevében arra biztatta az újonnan felszentelt püspököt, hogy aktívan vegyen részt a közös munkában.

Kvanduk Frigyes, a Pécsi Egyházmegye általános helynöke az egyházmegye és a pap testvérek nevében köszöntötte az új főpásztort. Ki fejezte reményét, hogy az ország távoli szegletéből érkező

„Szeretettel, bizalommal és örömmel fogadjuk” – köszöntötte az új főpásztort az egyházmegye világi hívei nevében Czopf László családapa, orvos, egyetemi oktató, és arra kérte, ismerkedjen meg az egyházmegye híveivel, családjaival, közösségeivel és intézményeivel, az egyházmegye területén élő emberekkel, világi szervezetekkel és nemzetiiségekkel.

Udvardy György érsek ezekkel a szavakkal búcsúzott

azokra az elgondolásokra is, amelyeket nem sikerült maradéktalanul megvalósítani.

„Az elmúlt másfél év sok mindenre megtanított, és erősített bizalomban, napi helytállásban, szabadságban, elengedésben és abban, hogy alku helyett az isteni áldás erejét válasszam. Isten mindent kér és mindent ígér. Ezt élem át munkatársaimmal együtt mindennap a hitben, ráismerő örömmel” – fogalmazott az egyházmegye korábbi püspö-

Erdő Péter bíboros szentbeszéde

Főtisztelendő Érsek és Püspök Urak! Kedves most szentelendő Püspök Testvérem! Kedves Pap Testvérek! Krisztusban kedves Testvérek!

Urunk megjelenésének ünnepén, vízkereszt napján püspökszentelésre gyűltünk egybe. A mai evangélium a napkeleti bölcsek látogatásának történetét beszéli el. Ebben a jelenetben az Egyház ősidők óta a saját küldetésének képét fedezi fel. A távolról érkező napkeleti bölcsek meglátták Jézus csillagát. Hogy ez a tavaly emlegetett konstelláció volt-e, a Szaturnusz és a Jupiter együttállása vagy egy annál is különösebb jelenség, azt nem tudjuk, de annyi bizonyos, hogy Jézus személyében nemcsak a Máté-evangéliumban szereplő bölcsek, hanem az agg Simeon is, aki Lukács evangéliumában karjába veszi a gyermek Jézust, meglátta azt a világosságot, amely minden nép számára felragyog. Mert Krisztus világosság a nemzetek megvilágítására és dicsőség a választott népnek (Lk 2, 31–32).

A napkeleti bölcsek, akiket a későbbi hagyomány háromkirályoknak is nevez, az evangélium első tanítványaiként jelennek meg. Ők lehetnek azok, akik a pogányok közül mindenki más előtt meghívást kapnak Krisztus hitére. Mit tanulhatunk a bölcsek történetéből?

Először is azt, hogy figyeljük a jeleket. Ne csillagjós módjára, hanem figyelmes szeretettel tanulmányozzuk az idők jeleit, mert ezek ma korfordulóra utalnak. Nem mintha új messiás vagy új kinyilatkoztatás jelent volna meg a láthatáron. Keresztény hitünk szerint Jézus Krisztus Isten teljes és végérvényes szava az emberiséghez. Más evangéliumot senki sem hozhat. De sokat változott az ember állapota. Másképpen kommunikálunk. Másképp kell viszonyulnunk a környezetünkhöz, ha tetszik, különleges, minden eddiginél nagyobb felelősséggel kell a teremtet világ felé fordulnunk. És más módon kell viselnünk egymás terheit is. A változást globalizáció névvel is illethetjük, bár valljuk meg őszintén, ez a kifejezés is többértelmű lehet.

Az ismeretek, érzések, információk gyors terjedése újfajta kapcsolatteremtési lehetőségeket hozott. Egyrészt az egyéni megnyilatkozások közlése sokkal könnyebbé vált, másrészt a nagy hálózatok sokszor meghatározzák a tartalmak jellegét is. A járvány idején megtapasztalhattuk, hogy a közösségi média értékes eszköz volt a plébániáinkon, egyházmegyéinkben és a világegyházban is. Am azt

is látjuk, hogy ez a fajta kapcsolat mégsem egyenértékű a személyes találkozással.

A környezetünkért érzett felelősség nem pusztán abból fakad, hogy szeretnénk még hosszú ideig használni ezt a világot. Még kevésbé jelenti azt, hogy többre becsüljük a többi élőlényt, mint magunkat, és hogy az emberiség létét úgymond a környezetet zavaró tényezőknek tekintjük, vagy hogy isteni tulajdonságokkal ruházzuk fel az egész univerzumot. Hanem azt jelenti, hogy a teremtető Isten

előtt vagyunk felelősek, hiszen tőle kaptuk ajándékba az életünket és a környezetünket is azért, hogy gondozzuk és műveljük. Az ember uralma a környezet fölött nem lehet szélséyes, önző vagy meggondolatlan. Nem tulajdonosai, csak kezelői vagyunk a minket körülvevő természetnek. És persze tavaly újra megtanulhattuk, hogy a kezelői hatáskörünk sem terjed ki mindenre, hiszen a természet

nagy úr, és mi csak bizonyos tényezőit tudjuk befolyásolni.

A globalizáció folytán másképpen viseljük egymás terheit. Keresztény értelemben meg kell látnunk ebben a helyzetben a felhívást a szolidaritásra. Nem egyszerűen arról van szó, hogy a fellendülések és a válságok végigsöpörnek a világon, mert minden mindennel összefügg, hanem arról is, hogy szabad, személyes cselekedetünkkel akár távol lévő bajbajutottakon is segíteni tudunk. Gondoljunk csak azokra a támogatásokra, amelyeket hazánkba küldtünk a válságövezetekben élő keresztények megsegítésére. És persze, amikor látjuk a mosolygó afrikaiakat, amint átveszik a kiosztott élelmiszert, vagy szeretettel és barátsággal teli üzeneteket kapunk a Közel-Keletről, akkor eszünkbe jut, hogy mindnyájan testvérek vagyunk. Ahogy Krisztus tanította: „egy a ti Mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok” (Mt 23, 8).

A második, amit megtanulhatunk a napkeleti bölcsektől: az, hogy útnak indulunk Krisztus felé. Krisztus pedig küldetést bíz ránk. A megváltott helyzetben ugyanaz marad a krisztusi küldetés. Mert ő el akarja juttatni az örömhírt minden néphez és minden emberhez. Egyénenként és közösségileg egyaránt szeret minket. Amikor Szent II. János Pál pápa vízkereszt ünnepén több alkalommal is püspököket szentelt, ezzel is azt üzenté, hogy Krisztus szava és küldetése az egész világhoz szól. A püspökök pedig az apostolok utódai. Az ő feladatukat kell teljesíteniük szerte a földkerekségen. Krisztus tanítását úgy kell továbbadnunk,

ahogyan a Szentírásból és a szent hagyományból megismertük, a Tanítóhivatallal teljes közösségben. A szentségek kiszolgáltatásakor eszközei vagyunk a kegyelmi ajándékait nagylelkűen osztó Istennek. Nem a magunkból adakozunk tehát, nem a mi bölcsességünk, nem a mi kisugárzásunk, nem a mi erőnk emeli fel és teszi szabaddá a mai embert, hanem Isten túlradó kegyelme.

A püspök, különösen a megyéspüspök, küldetést kap a pásztori kormányzásra is. Krisztus személyében kell cselekednie, nem független vezetőként, hanem mint Krisztus vikáriusa. Maga Szent Pál mondja: „a megbízottól pedig nem kívánnak mást, mint hogy hűséges legyen” (1Kor 4,2). A püspök tehát nem arra hivatott, hogy hatalmaskodjon a rábízottak fölött, de nem is húzódhat vissza a vezetés szolgálatától, nem háríthatja azt másokra. Amikor 1970-ben szemináriumba jelentkeztem, megyéspüspököm még az amerikai követségen tartózkodott. Csak álmodozni tudtunk arról, hogy egyházmegyenket ténylegesen vezethesse egy megyéspüspök, aki a püspökség szentségi fokozata mellett a teljes megyéspüspöki tisztséget is gyakorolja.

A harmadik, amit a bölcsektől tanulhatunk, hogy hódolva boruljunk le Krisztus előtt. Az evangélium szerint a bölcsek leborulva hódoltak a gyermek előtt, pedig Betlehemben aligha lakhatott palotában. Mégis hittek abban, hogy az egyszerű kisgyerekekben az újszülött királyt tisztelik. Ahhoz, hogy hódoljunk Krisztus előtt, félre kell tennünk az előítéleteinket, személyesen, bensőséggel, szeretettel kell imádkoznunk hozzá. Teljes odaadással kell keresnünk, hogy mit kíván tőlünk. Csak ha ilyen személyes szeretetkapcsolatban vagyunk vele, akkor rendíthet meg minket igazán, hogy őt ismerhetjük fel a vigasztalást, a jó tanácsot keresőkben, a szegényekben, a betegekben, az elhagyottakban, azokban, akik kétségbeesetten keresik életük értelmét, és céltalanul sodródhatnak egyik kiszolgáltatott helyzetből a másikba.

Kedves szentelendő Testvérem! Jelmondatod így hangzik: „Megismertük a szeretetet!” Eddigi munkádból, papi szolgálatodból sokan megérezhették, hogy találkozta Krisztus szeretetével. Itt, a Pécsi Egyházmegyében papok és hívek egyaránt várják, hogy továbbadd ezt a szeretetet, hogy a te személyedben találkozzanak Krisztussal, aki főpapunk, pástorunk és tanítónk.

A püspökökről hittel valljuk, hogy testület alkotnak, mint hajdan az apostolok. Adja Isten, hogy szolgálatod erősítse a püspökök egész közösségét, és küldetésed során te is megtapasztalhasd a testvéri szeretetet és segítséget püspöktársaid részéről.

Szent Péter apostol, a Pécsi Egyházmegye védőszentje, könyörögj az új püspök atyáért, az egyházmegye egész közösségeért és egész Egyházunkért.

Amen.

ke. Utódjának azt kívánta: „Legyél boldog, jó pástor, püspök! Áldást kérni, áldást adni, áldássá lenni áldozattal jár, a te személyes áldozatoddal. De csak ebből fakad remény és jövő. Szolgálatod által jusson közelebb az egyházmegye minden hívéhez az évekkel ezelőtt választott szentírási gondolat ígérete: »Reményt és jövőt adok nektek.«”

Utolsóként az új főpásztor szólt az egybegyűltekhöz és a szentelési szertartásba a média segítségével bekapcsolódó hívekhez.

„Ebben a hivatásban én ma ültem be az iskolapadba.” Az ország másik végéből érkező Felföldi László beszédében is azt hangsúlyozta, hogy tanulnia, ismerkednie kell. „Minden erőmmel és tudásommal folytatni kívánom a megkezdett munkát, az egyházmegyei szervezetben dolgozókat további intézkedésig megerősítem a tisztségükben.” A főpásztor elmondta, hála tölti el, hogy bizalmat, megértő baráti segítséget kapott Udvardy György érsektől a hivatal átvételkor. „Még segítségre szorulok, a te segítségedre is” – utalt arra, hogy a jövőben is számíthat az érsek útmutatására.

Az új főpásztor nem akart programbeszédet tartani, de előrevetítette, milyen módon szeretne dolgozni: „Küldetésünk itt és most csak az egymást segítő, erősítő barátság-

ban valósítható meg” – fogalmazott, és hozzátette: a János-evangélium szeretetparancsát a mindennapokban úgy lehet megélni, ha kulcsszavaink a barátság, a kenyér és a béke.

A keresztény ember feladata, hogy éltető kenyérré váljon, táplálva az összetartozást egymással és Krisztussal, mert a „legfélelmetesebb éhség a lelki éhség, a szeretetétlenség”. Jézus arra kér minket, hogy a nála megélt szeretetkenyérből juttassunk egymásnak, közvetítsük a közösség felé meghívó és megtartó szeretetét. A karantén-időszakban széles körben elterjedt az otthoni kenyérsütés szokása: „Az édesanyák egymásnak adták a kovászt. Én is hoztam magammal, és az itteni kovással egyesítve sütöttünk finom kenyeret” – mondta a főpásztor, és fel is mutatta a közös munka gyümölcsét.

„Kicsit én is úgy érzem most magam, mint a messzi földről érkezett kovász, mert egyedül nem leszek belőle kenyér, csak akkor, ha az itt élő hívek, a családok, a pap testvérek is hozzáadják a saját részüket.” A főpásztor arra is rámutatott, hogy a családok és a közösségek békéjéért talán soha nem fenyegette annyi veszély, mint az utóbbi időben, ezért tudatosnak kell lennünk a béke védelméért. A jelenlegi helyzet sok küzdelmet ró ránk, lelki fegyverzet kell felvérteznünk magunkat,

és otthonainkban megteremtünk a béke szigeteit.

A pap testvéreket így buzdította Felföldi László: „Nekünk kell összefognunk, egymást baráti szívvél megerősítenünk, hogy vasárnapról vasárnapra tápláló, éltető kenyér legyen a szentmise terített asztalán, amelyet Isten szeretetében megtisztított, megerősített szívünk kovászának kell átjárnia. Kezdjük barátsággal!

Legyünk barátsággal Isten, önmagunk és egymás iránt.”

A püspökszentelésen jelen volt Kövér László házelnök és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes; Péterffy Attila, Pécs polgármestere; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Fülöp Attila szociális ügyekért felelős államtitkár; Potápi Árpád nemzetpolitikai állam-

titkár; Bacskai József gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkár; Bódis József, az Innovációs és Technológiai Minisztérium felsőoktatásért, innovációért és szakképzésért felelős államtitkára; Rákossy Balázs európai uniós források felhasználásáért felelős államtitkár.

A szertartás után az új főpásztor a Magtár épületében találkozott a média képviselő-

ivel. „Öröm és szomorúság van bennem. Öröm, mert beteljesedett, amire készültem, amit vártam, és szomorúság, mert a hívek személyesen nem lehetnek jelen, hogy tanúai legyenek az ünnepnek.” Felföldi László ez alkalommal is megerősítette: nyitott a személyes találkozásokra, a barátságra.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

Századunk is a vértanúk korszaka

Online szimpóziumot tartottak a keresztényüldözésről

A keresztényüldözés volt a témája annak a szimpóziumnak, amelyet az Amerikai Egyesült Államokban szerveztek november 19-én, többek között Timothy Dolan bíboros, New York-i érsek, a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus meghívott előadója részvételével. Az online tanácskozáson az üldöztetés áldozatait, vallási vezetők és globális szakértők is megnyilatkoztak.

Az eszmecsere valamennyi résztvevője arra hívta fel a közösség figyelmét, hogy legyenek az üldözött keresztény kisebbségek szószólói, imádkozzanak értük, és vegyenek igénybe minden lehetséges jogszerű eszközt az olyan csoportokkal szemben, amelyek a keresztények elleni atrocitásokat elkövetik.

Timothy Dolan bíboros, a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus meghívott előadója arra ösztönözte a katolikusokat, hogy gondolkodjanak egyetemesen azokról a hívó testvéreinkről, akik most súlyos szenvedésen mennek keresztül csupán azért, mert vállalják a keresztet, fejet hajtanak Jézus szent neve előtt, és vasárnaponként megvallják az apostoli hitvallást. Dolan bíboros kijelentette: „Amint az Önök előtt is ismert, az Egyesült Államok püspökei jogszerű és folyamatos küzdelmet folytatnak a legmagasabb rendű és legbecselebb szabadságunk védelme érdekében. Problémáink azonban a nyomába sem érnek annak a keresztútnak, amin oly sok keresztény testvérünk jár most a világ különböző részein, akiket üldöznek és meggyilkolnak. Ha jelent valamit az, hogy Krisztus misztikus testében egy közösséget alkotunk, akkor osztoznunk kell a szenvedésükben.”

Az online szimpóziumon a bíboros felidézte Szent II. János Pál pápa

szavait, aki „a vértanúk új korszakának” nevezte a XX. századot.

A kereszténység kétezer éves történetében a Krisztusért meghalt mártírok fele a múlt században vesztette életét. „Attól tartok, hogy a XXI. század sem ígér sokkal jobbat. Ebben a században, amely mindössze két évtizedre tekint vissza, már 1,25 millió embert öltek meg pusztán a Jézus Krisztusba vetett hite miatt. A hívőket fenyegető veszély egyre növekszik” – jelentette ki Dolan bíboros.

Felszólalt az eseményen Mariam Ibrahim, hitehagyásért halálra ítélt szudáni nő is. A helyi törvények szerint akinek az apja muszlim – mint az övé –, annak automatikusan az iszlám hit szerint kell élnie. Ibrahim elutasította ezt. Az asszony a saját elmondása szerint soha nem vallotta magát muszlimnak. Hatéves volt, amikor muszlim édesapja elhagyta a keresztény feleségét. Etióp származású édesanyjától Mariam ortodox keresztény nevelést kapott. Nem volt hajlandó megtagadni kopt keresztény vallását, ezért másfél éves kislányával együtt, áldott állapotban börtönbe kellett vonulnia. Első fo-

kon kötél általi halálra ítélték, emellett száz korbácsütést is kiszabtak rá büntetésül. Ezt azért kapta, mert keresztény férfival kötött házasságot, ami Szudánban szintén tilos. Második gyermekét a börtönben kellett világra hoznia. A fegyintézet nemcsak azt nem engedélyezte, hogy Mariam rendezett körülmények között, kórházban szülhesse meg a gyermekét, hanem azt sem hagyta jóvá, hogy a szülés idejére levegyék a lábáról a bilincset. Az asszony ügye világszerte hatalmas felháborodást váltott ki. A nemzetközi nyomás hatására szabadon engedett Mariam Ibrahim és családja most az Egyesült Államokban él.

Dolan bíboros felidézte Ferenc pápa szavait is, aki szerint kötelességünk lelkiismeret-vizsgálatot tartani ebben a témában. A Szentatya arra buzdította a keresztényeket, tegyék fel maguknak a kérdést, hogy közömbösek-e a keresztényüldözés iránt, vagy úgy válaszolnak, mintha „a saját családjuk egyik tagja szenvedne”.

Timothy Dolan azt tanácsolta, hogy szüntelenül mondjunk közbenjáró imát az üldözött keresztény testvéreinkért. A bíboros elmondta, hogy

gyermekkorában a szovjet Oroszország megtéréséért mondott közbenjáró imák nevelték arra, hogy együtt-érezzen a vasfüggöny mögött élő üldözöttekkel. Ez a személyes formában vagy liturgikus ünnepségeken gyakorolt imádságkultúra nagy hatással lehet az üldözött keresztények megsegítésére. „Minden rendelkezésünkre álló eszközzel szeretnénk felhívni az emberek figyelmét testvéreink szenvedéseire” – mondta, majd arra kérte a lelkipásztorokat, hogy bátran beszéljenek erről a kérdéssről, és foglalják bele a prédikációjukba a modern kor vértanúinak történeteit.

A szimpózium előadói között felszólalt Robert Nicholson, a Philos Project közel-keleti keresztények érdekképviselői csoportjának vezetője, valamint Chen Guangcheng kínai polgárjogi ügyvéd és emberjogi aktivista, aki jelenleg az Amerikai Katolikus Egyetem munkatársa. Chen Guangcheng azután került a figyelem középpontjába, hogy 2005-ben szembe szállt a hatóságokkal, amelyek az egykepolitika nevében erőszakkal próbálták abortuszra és sterilizálásra kényszeríteni az asszonyokat. A vak aktivistát letartóztatták, megverték és házi őrizetbe zárták, ahonnan megszökött és Amerikába menekült.

Matthew Hassan Kukah, a nigériai Sokoto megyéspüspöke elmondta, hogy Nigériában a keresztény templomépítés sokszor akadályokba ütközik, mert az állam szerint ez aláásza az iszlám vallást. A legtöbb mecset ezzel szemben állami finanszírozásból épül. Csak azokon a területeken van „garancia arra, hogy az üldöztetés nem folytatódik”, ahol muszlim jelenlét van az iskolákban.

Bashar Warda, Erbil káld katolikus érseke hangot adott aggodalmának a térségben élő keresztények helyzete miatt, akik száma az amerikaiak 2003-as iraki inváziója óta 1,6 millióról 250 ezer főre csökkent.

„Nagyon valószínű, hogy eltűnünk, mire a világ végre úgy dönt,

hogy ránk figyel. Es mi ennek ellenére még mindig itt vagyunk, és még mindig képesek vagyunk erőt, bátorságot és reményt meríteni a küzdelemhez” – mondta az iraki katolikus érsek. Megjegyezte, hogy a keresztényeknek, amint másoknak is, olyan súlyos és alapvető problémákkal kell szembenéznük, mint a biztonság, az élelem, a foglalkoztatás, az oktatás és a vallásszabadság hiánya.

A szimpózium során David Oldroyd-Bolt angol író interjút készített David Alton egykori liberális képviselővel, aki most a brit Lordok Házának katolikus tagja. A politikus felidézte annak a tizenhárom éves katolikus lánynak a történetét, akit Pakisztánban elraboltak, majd áttérésre és házasságra kényszerítettek. Arzoo Raját sikerült megmenteni, amikor a hatóságok segítséget kaptak az igazságszolgáltatástól, az emberi jogokért küzdő szervezetektől és a civil társadalomtól.

Alton tapasztalatai szerint az üldözött keresztények megsegítésében javuló tendencia mutatkozik. Szerinte ezt bizonyítja az is, hogy sikerült létrehozni egy, a parlamenti pártokat összekovácsoló, független, a válás és a meggyőződés szabadságával foglalkozó parlamenti csoportot, amely bizonyos kérdésekben képes közös nevezőre hozni a képviselőket. David Alton azt is elmondta, hogy a keresztényüldözés témájában „sok a közöny”, amelynek legfőbb oka a „vallásos hit megvetése”. Kritikával illette azokat, akik szerint a klímaváltozás és a túlnépesedés az oka a Boko Haram szélsőséges iszlamista csoport által elkövetett véres tetteknek. „Tizenegy keresztény embert végeztek ki karácsonykor. Nem az éghajlatváltozás végzett velük” – mondta.

Forrás: Catholic News Agency, iec2020.hu

Fordította: Tóth Franciska
Fotó: Vatican News

Fegyveres harcok a Közép-afrikai Köztársaságban

Egy helyi püspök beszámolója

„Igen, Bangassou a lázadók kezébe került, akiknek soraiban sok zsoldos és nigeri harcol. Délelőtt fékevesztett tombolás volt. A nehéztüzérség hajnali öttől támadt: harminc ember meghalt vagy megsebesült” – mondta Juan José Aguirre Muoz, Bangassou püspöke. A Közép-afrikai Köztársaság déli részén fekvő várost a lázadók január 3-án foglalták el.

A bizonytalan helyzetben a püspök árvákat gyűjtött össze, hogy biztonságba helyezze őket. A gyerekek „ártatlanok. A szemükbe nézel, és látod, hogy semmit sem tudnak a lázadókról, a zsoldosokról, a hatalomért folyó harcokról. Csak a lövések és a robbantások hangját hallják. És nagyon félnek – mondta Aguirre püspök. – Sok gyermek megsebesült az eltévedt lövedékek miatt, és sokan közülük Kongóba menekülnek az erőszak elől” – tette hozzá.

A püspök elmondta, hogy a kormány fegyveresei, miután hiába próbáltak ellenállni a lázadók offenzívájának, végül elmenekültek Bangassou városából. „A katonák több órán keresztül kitartottak, majd a keresztültúztartottak, majd a keresztültúztartottak mégis alulmaradtak.” A püspököt félelemmel tölti el „a zsoldosok agresszivitása, akik csak az ásványkincseket és a gaz-

dagságot hajszolják. Hogyan lehetne gyöngédséget adni ennyi erőszak közepette?”

Bangassou elfoglalásakor az egyházmegye számos újjáépítési terv megvalósításán fáradozott. „Ezek közül sokat most kezdetünk előlről. Rengeteg traumát kell feldolgoznunk. A szenvedő Krisztus ott áll a poszttraumás stresszben lévő áldozatok mögött” – mondta a főpásztor.

„Egy új rezsimhez kell alkalmazkodnunk. Reméljük, hogy elkerüljük a támadásokat, és nem lesznek fosztogatások sem. Az Egyház számára a lakosok még mindig itt vannak, a szegények nem mentek el, sem a bennük lakozó Krisztus. A keresztény közösség és vele együtt mi is tovább növekszünk” – mondta a püspök, aki arra kér minden embert, hogy imádkozzanak az egyházmegyéjében és az egész országban kialakult helyzet miatt szenvedőkért.

Bangassou elfoglalása annak előestéjén történt, hogy a nemzeti választási iroda (Autorité Nationale des Elections, ANE) közzétette az elnökválasztás részeredményeit. A december 27-i szavazást annak ellenére is megtartották, hogy az ország területének kétharmadát fegyveres csoportok foglalták el.

December 19-én fegyveresek támadást indítottak az elnökválasztási és törvényhozói szavazások megakadályozására, és ígéretet tettek, hogy bevonulnak Bangaiba. Az ENSZ békefenntartói és a Közép-afrikai Köztársaság fegyveres erői (Forces Armées Centrafricaines, FACA) orosz félkatonai egységek és ruan-

dai elitkatonák több száz fős erősítésével egyelőre távol tartják a lázadókat a fővárostól.

Az Ukrajnával megegyező méretű, az Egyenlítőtől északra fekvő Közép-afrikai Köztársaság szomszédai: északról Csád, keletről Szudán és Dél-Szudán, délről a Kongói Demokratikus Köztársaság és

Kongó, nyugatról Kamerun. 1958. december 1-jén Ubangi-Shari gyarmat autonóm terület lett a Francia Közösségen belül, és felvette a Közép-afrikai Köztársaság nevet. 2004-ben ide is áttért a darfúri konfliktus, és fegyveres harc tört ki Szudán, Csád és a Közép-afrikai Köztársaság között. Ez a háború 2007-ben ért véget.

Az országban a hivatalos nyelv a francia és a szangó. A lakosság számtalan különböző etnikumból áll, zömük szudáni nemzetiségű. 2010-es adatok szerint a lakosság 35 százaléka törzsi vallású, 25 százaléka római katolikus, 25 százaléka protestáns keresztény, 15 százaléka pedig szunnita muszlim. A 2010-es években a keresztények és a muszlimok között többször tört ki fegyveres konfliktus. A harcok és a polgárháborúvá fokozódó összecsapások következményeként több százezer lakos menekült el az országból.

Forrás: Fides; Wikipédia
Fordította: Balláné Sárközi János
Fotó: Vatican News

A valódi hinduizmus és a kereszténység

Beszélgetés Benvin Sebastian Madassery SVD új könyvéről

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az illető viszont egyik napról a másikra lett maharshi, és ma is sokan járnak hozzá. Kártyákat osztogat az embereknek, és azt ígéri nekik, ha a zsebükben hordják ezeket, akkor jólétben lesz részük. Az emberekben él a vágy, hogy megtudják, milyen lesz a jövőjük, a jóslás rendkívül népszerű Magyarországon és az egész világon. Mindenkinél jogában áll abban hinni, ami-ben akar, de nekem fáj, ha va-laki az emberek hiszékenysé-gével és vágyaival visszaélve torz tanítást ad nekik, és soka-kat megtéveszt, rengeteg pénzt keresve ezzel. Ez kész-tetett arra, hogy bemutassam az ősi hindu vallást. Ezért írt-am ezt a könyvet, és részlete-sen idéztem a védák-ból, hogy világossá tegyem: a bennük rejlő üzenetek lényege Krisz-tus. Ugyanis a védák írói is Krisztust keresték, őt várták. Az a fajta védikus lelkiség, amelyet kevésbé vagy egyál-talán nem tanítanak sem Ma-gyarországon, sem Indiában, a jót hirdette. A kasztrendszer csak később alakult ki az indi-ai társadalomban, akkor, ami-kor a védikus tanításokat már eltorzították a hatalmon lé-vők. A védikus lelkiség ere-dendően egyetemes volt, nyi-tott és befogadó. A mai hindu-izmus távol áll az eredeti ala-poktól, szélsőséges, intoleráns és zárt, ezért nem is nevezhet-jük igazán hinduizmusnak.

Mikor keletkeztek a védák?

– Ezt pontosan senki sem tudja megmondani, de több ezer évvel ezelőtt, az ószövet-ségi időkben, nagyjából az ótestamentumi könyvek meg-írásával egy időben. A köny-vemben szeretném bemutatni, hogy a különböző kultúrákban az igaz Istent jó szándékkal, tiszta szívvel kereső emberek megkapták a kinyilatkoztatást. Világosan látható ez a védák-ban és az Ószövetségben is: egyes elemeik Krisztusra vo-nakoznak, és a bennük leírtak beteljesednek Krisztusban.

Említene néhány Krisztusra vo-natkozó utalást a védák-ból?

– A védák szerint is a Szűz-től születik majd a Megváltó, aki büntelen lesz és férfi. Az is pontosan le van írva, hogy mi lesz a neve, mit tesz majd az emberiségért. Szerepel a szent könyvekben az is, hogy miért és hogyan hal majd meg, és le van írva bennük a tökéletes ál-doizat tíz jellemzője is. Mindez beteljesedik Krisztusban.

Mi ez a tíz jellemző?

– A legfontosabb, hogy az áldozatnak tökéletesnek, tehát büntelennek kell lennie. Krisztus születése szepőlóten volt, és ő maga is mindvégig szepőlótenül élt. A tíz jellem-ző közé tartozik az is, hogy barátok és a rokonok elutasít-ják, eltaszítják maguktól az ál-dozatot, akinek kemény szen-vedésen kell keresztülmennie. A védák szerint az áldozati ál-latot oszlophoz kell kötni. Krisztust, aki az emberiség

megváltásáért önként vállalta az áldozat szerepét, keresztre feszítették. Az áldozat testéből vérnek kell folynia, csontjainak és bőrének épen kell ma-radnia. Az áldozatnak végül új életre kell kelnie, és a húsát meg kell enni. Ez mind betel-jesedett Krisztusban. Ő az utolsó vacsorán, az Eucharis-

tia megalapításakor kezébe vette a kenyeret, és azt mon-dta: » ez az én testem«. Meg-halt, de feltámadt, visszatért a halálból. A védák említést tesznek arról is, hogy az ál-do-zatnak töviskoronát kell visel-nie a fején. A Megváltó min-den ember bűnéért áldozza fel magát, ez is benne van a vé-dákban. A földön egyetlen ember sem tud tökéletes ál-do-zattá lenni, mivel bűnös. Ezért maga Isten jön el a földre, és ő mutat be tökéletes áldozatot az emberek bűneiért. Azért te-szi ezt, mert nagyon szereti az embereket. A Megváltó min-den teremtmény ura, vagyis prajapati, aki feláldozza ma-gát minden teremtményért, ez is le van írva a védákban. De a hinduizmusban nincs nyoma annak, hogy megtörténne a Megváltó születése és az ál-do-zatvállalás. A tökéletes ál-do-zat Krisztusban történik meg.

Hasonló ez ahhoz, ahogyan az ószövetségi próféták is megjöve-n-dölték Krisztus születését és meg-váltói küldetését?

– Pontosan. Az ószövetségi jóvendőlések beteljesedése a názáreti Jézus Krisztus szemé-lyében történt meg, a kinyilat-koztatás hordozója pedig az Egyház. A védikus jóvendőlések is Krisztusban teljesednek be.

Mi volt az oka annak, hogy ké-sőbb egyesek elferdítették az ősi védikus tanításokat?

– A védikus lelkiségre jel-lemző a nyitottság. A hinduiz-mus művelői is megtapasztal-ták a betegséget, a szenvedést, a méltánytalanságot, és mivel nem tudták elfogadni, hogy a földi halállal mindennek vége szakad, keresték, hogy mi van a testen túl. Ezt a valamit ők atmának nevezik. Minden ember atma, azaz kis lélek, de minden atmának megvan a paramatmája, az örök atma,

amely örökké él, mint Brah-man, a nagy lélek, amelytől mi is származunk. A védikus írások négy szent könyv együttese, ezek a *Rigvéda*, a *Számavéda*, a *Jadzsurvéda* és az *Atharvavéda*. A védikus vallás-gyakorlatok és filozófiák e vé-dák alapján keletkeztek, ezek jelentik a klasszikus hinduiz-

mus gyökereit. A szent köny-vekben foglaltak aztán szájról szájra terjedtek és nemzedék-ről nemzedékre hagyományo-zódtak, ahogyan minden más vallásban. A tiszta tanítás, mi-közben egymásnak adták to-vább az emberek, lassanként eltorzult. Minden társadalom-ban vannak önző, hatalmas-kodó és rosszakarató embe-rek. A hindu társadalomban is voltak olyanok, akik a saját ér-dekeik szerint változtatták meg a szent tanokat, és beleír-

„ Nekem fáj, ha valaki az emberek hiszékenységével és vágyaival visszaélve torz tanítást ad nekik, rengeteg pénzt keresve ezzel. Ez készített arra, hogy bemutassam az ősi hindu vallást.

tak sok olyasmit, ami az ere-detiben nem volt benne. A kasztrendszer is így jöhetett létre. Onnantól kezdve az egyenlőség eszméje már nem érvényesült, és Indiában ki-alakultak a súlyos egyenlőt-lenségek, amelyek még ma is megmértelyezik a társadalmat. Borzalmas dolgok történnek, hihetetlen, hogy még a XXI. században is előfordulhatnak ilyen esetek! Indiában, ha egy magas kasztbeli férfi egy ala-csonyabb kasztbeli lányt vesz feleségül, halálra kövezik mind a kettőjüket. Fordított esetben is ugyanez történik.

Gyakori az ilyesmi. 2018 júni-usában egy tizenhárom éves dalit, azaz érinthetetlen fiút a magas kasztbeliek megverték Gudzsarát államban, mert bőrcipőt viselt, ami az alacso-nyabb kasztbeliek számára ti-los. 2019 áprilisában egy hu-szonegy éves, ugyancsak dalit fiatalembert annyira megver-

tek magas kasztbeliek, hogy később belehalt a sérüléseibe. A bűne az volt, hogy egy es-küvői lakomán a magas kaszt-beli emberek szeme láttára le-ült egy székre és evett. Tavaly augusztusban negyven csa-ládnak megtiltották, hogy részt vegyenek a vallásos szer-tartásokon, és azt is, hogy be-széljenek a faluban élő többi emberrel. A kormány által adott ételsegélytől is eltilto-tták őket, és az ezekből a csalá-dokból származó tanárokat máshová helyezték. Mindez azért történt, mert az egyik érinthetetlen családból szár-mazó tizenöt éves kislány le-szakított egy napraforgóvirá-got egy magas kasztbeli em-ber földjéről. Ez Orisza állam Kantiokateni nevű települé-sén történt. A faluban dalitok élnek. Vannak olyan falvak, ahol a kútból csak a magas kasztbeli emberek meríthet-nek vizet, az alacsony kaszt-beliek nem. Ha ez mégis elő-fordul, a vezetők szennyezett-nek nyilvánítják a kutat, és be-temetik. A magas kasztbeli embert az is beszennyezi, ha alacsony kasztbelire néz, ezért ilyen esetben le kell fürdenie. Am ugyanez az ember a vallá-si előírásokat féltetve titok-ban azért magáévá teszi az alacsony kasztbeli lányt, vagy éppen megerőszakolja. A vé-dikus időkben nem voltak magas és alacsony kasztbeli-ek. Mindenki egyformán fon-tos volt, és az emberek béké-ben éltek egymással. Ma a fel-sőbb réteg akarata érvényesül mindenben. Embertelen társa-dalom ez!

Mivel magyarázza, hogy Na-rendra Modi 2014-es hatalomra jutása óta egyre nagyobb üldö-zésnek vannak kitéve a kereszté-nyek Indiában?

– Minden üldözés oka a fé-lelem. Indiában a magukat hindunak mondó vezetők,

akik valójában nem is hinduk – mert a valódi hinduk senkit nem bántanak –, a saját önző hatalmi érdekeiktől vezérelve hergelik az embereket a ke-resztények ellen. Ez nem val-lási ügy, hanem szintiszta po-litika: a hatalmon lévők érde-keit szolgálja a keresztényül-dözés. Mivel India látszólag nagyon vallásos ország, a po-litika bármit elérhet a vallásra hivatkozva. Modinak és a pártjának (Bháratiya Dzsana-tá Párt) az a célja, hogy India tel-jesen hindu ország legyen. Egyedül a hindu vallást tekin-tik tisztának, a többit nem. Modi buta, tanulatlan embe-reket helyez vezető pozícióba, holott rengeteg a képzett szakember, de ők szóba sem jöhetnek, különösen akkor nem, ha keresztények. A hin-du intézményekben nincsenek vizsgálatok, a keresztényeknél viszont folyamatos a pénz-ügyi ellenőrzés. Indiában a fundamentalista hinduizmus van uralmon.

Említette a félelmet. India egy-milliárd 350 milliós népességéből 13 százalék az iszlám vallású, és 2,5 százalék a keresztény. Ösz-szességében nézve is nagyon ala-csony az országban a hindu val-láson kívüliek aránya. Mi okuk lenne a hatalmon lévőknek a féle-lemre?

– Modiék a muszlimokat is támadják, de leginkább a ke-resztényeket. Indiában a ke-resztényüldözés egyik legfon-tosabb oka a felvilágosító ke-resztény misszió. A kereszté-nyy vallás azt tanítja, hogy Krisztus minden emberért lett emberré, ezért mindenkit el kell fogadni és tisztelni kell. A keresztény misszió közép-pontjában az ember áll, az ember méltósága és jogai. Számptalan keresztény iskola és egyetem működik Indiában az Egyház fenntartásában. Ezenkívül a legtöbb szociális szolgálatot is a keresztények végzik, árvaházakat, lepra-missziókat, kórházakat, hajléktalanmissziókat tartanak fenn. Ez nagy fenyegetést je-lent a fundamentalista hindu ideológia számára, mert ha az emberek tudomást szereznek a jogaikról, ha tanulnak, mű-veltebbek és felvilágosultab-bak lesznek, nem fogják támo-gatni a jelenlegi rezsimet. Ez a félelem húzódik meg a ke-resztényüldözés mögött. Ma világszerte a keresztények szenvedik el a legtöbb táma-dást. Napjainkban a legtisz-tább vallás a kereszténység, amely a szereteten alapul. So-ha nem hallunk arról, hogy keresztények követtek volna el terrortámadást mások ellen, őket viszont támadják a muszlim és a hindu szélsősé-gesek. A fundamentalista hin-duizmus és a szélsőséges iszlám torzult, nem tiszta vallás. Ha az lenne, akkor a hívei nem követnének el erőszakos támadásokat mások ellen. A kereszténység ezzel szemben az emberiség fizikális és men-tális jólétét szolgálja. Hirdeti és éli, hogy a haragot haraggal és bosszúval nem lehet le-győzni, csak szeretettel. A sze-retet pedig vállalja a szenvedést, a szenvedésben van az

ereje. Az iszlám és a hinduiz-mus szélsőséges ágának nagy tévedése, hogy az üldözéssel legyőzheti a kereszténységet. Ha üldöznek bennünket, egy-re többen leszünk. Az üldöz-tetés, a szenvedés a keresz-ténység magja. Nem kell fél-nünk az üldözésektől, mert ez a sorsunk kezdettől fogva. A lehetőségeinkhez képest meg-próbálunk segíteni az üldö-zött keresztényeken imával, lélekben és anyagiakkal is.

Könyvében kiemelten ír az Eu-charisztiairól.

– Számomra ez volt a lé-nyeg. Készülünk a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Még a járvány előtt nagyon sokat utaztam, püspökökkel, papokkal és hí-vőkkel találkoztam itthon és külföldön. Megdöbbenve ta-pasztaltam, hogy sokan van-nak, akik nem tudják, hogy nálunk lesz a következő eu-charisztikus kongresszus. A világ és az egész emberiség legnagyobb kincse az Oltári-szentség, ez hitünk közép-pontja és csúcsa. Az Eucha-ristia ad életet, meleget és fényt az emberiségnek. Aki erre a tudatra eljut, annak az élete megváltozik, és soha többé nem tud távol lenni az Oltáriszentségtől, mindig vá-gyakozni fog utána. Az Eu-charisztia Krisztus mai jelen-léte, irántunk való szereteté-

„ Az iszlám és a hinduizmus szélsőséges ágának nagy tévedése, hogy az üldözéssel legyőzheti a kereszténységet... Az üldöztetés, a szenvedés a kereszténység magja.

nek bizonyítéka. A könyvem-mel szeretném rávezetni erre az embereket. Nagyon bízom abban, hogy sok pap testvér és hittanár is olvassa majd a kötetet, és így felvilágosítással tudnak szolgálni azoknak a fi-ataloknak és felnőtteknek, akik a keleti tanok felé fordul-nak. Azt remélem, hogy a könyv olvasói, akik a hinduiz-mus iránti érdeklődésük miatt veszik kezükbe a munkámat, végül eljutnak az Eucharisztia tiszteletére és szeretetére. A hinduizmusban az emberek eredetileg Krisztust keresték, számunkra pedig megadatott a jelenléte, itt van velünk az Eucharisztiaiban. Ha a könyv elolvasása révén csak egyetlen ember is közelebb kerül az Ol-táriszentséghez, már boldog leszek.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

szentmise-közvetítések élőben

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2020. november 9-ei közleményének 2. pontjában olvassuk:

„A jelenlegi, kivételes helyzetben is érvényesek a *Katekizmusban* (KEK 2183.) és *Az egyházi törvénykönyvben* (CIC 1248. k. 2. §) található előírások, amelyek szerint, ha valaki számára súlyos okból lehetetlenné válik az eucharisztikus ünneplésben való részvétel, igen ajánlatos, hogy helyette töltsön kellő időt imádsággal – a Szentírás olvasásával, zsolozsma végzésével vagy más imával, elmélkedéssel – egyénileg vagy a családban. Bár a szentmisén való részvétel nem helyettesíthető, több helyen van online vagy televíziós miseközvetítés, hogy megerősítést, vigasztalást és bátorítást nyerjenek azok, akik most nem tudnak részt venni vasárnapi és ünnepnapi szentmisén. A közvetítések rendjéről felületeinken folyamatosan tájékoztatást adunk.”

Az alábbiakban a teljesség igénye nélkül közöljük, hogy mely magyar és idegen nyelvű szentmise-közvetítésekbe lehet bekapcsolódni.

TELEVÍZIÓK

Duna TV

Minden vasárnap 11 órától élő szentmise-közvetítés a budapesti Szent István-bazilika Mária-kápolnájából.

Apostol TV

Hétfőtől szombati 8 órától (élő) és 17 órától (ismétlés), vasárnap 10 órától (élő) és 17 órától (ismétlés). Nézhető a www.apostoltv.hu oldalon.

EWTN/Bonum TV

Mindennap magyar nyelven: 8.30-kor (élő), 12 órakor (ismétlés), 17 órakor (élő), 20 órakor (ismétlés). Mindennap angol nyelven: 14 órakor *EWTN Daily Mass* (élő) az EWTN központjából, Alabamából (USA). Megtalálható a nagyobb kábelszolgáltatók csatornakiosztásában és nézhető a www.katolikus.tv oldalon.

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyházban *Palánki Ferenc* debrecen-nyíregyházi megyéspüspök november 15-étől visszavonásig minden vasárnap 11.30-tól mutat be szentmisét a debreceni Szent Anna-székesegyházban, amit a Debrecen Televízió közvetít.

RÁDIÓK

Magyar Katolikus Rádió

Minden hétköznap reggel 7 órától, vasárnap délelőtt 10 órától. Hallgatható a www.katolikusradio.hu honlapon.

Szent István Rádió, Eger

Élő közvetítés hétfőtől szombati reggel 7 órától, vasárnap délelőtt 10 órától az egri bazilikából. 18 órakor rózsafüzért imádkoznak a Szent István Rádió egri stúdiójában. Hallgatható a www.szentistvanradio.hu honlapon.

Mária Rádió

Hétköznap 9 órától, szombaton 18 órától, vasárnap délelőtt változó időpontban. Hallgatható a www.mariaradio.hu oldalon.

Felvidéki Mária Rádió

Hétfőtől péntekig 9, 15 és 18 órától, szombaton és vasárnap 15 és 18 órától. Hallgatható a www.maria.radio.sk oldalon.

Erdélyi Mária Rádió

Hétfőtől szombati 8 és 18 órakor (magyar idő szerint 7 és 17 órakor). Vasárnap délelőtt és délután. Hallgatható a www.mariaradio.ro honlapon.

Hol és mikor követhető élő szentmise-közvetítés?
További összegyűjtött lehetőségek a *Magyar Kurír* oldalán: www.magyarkurir.hu

IMAÓRA

Elváltakért és egyedülállókért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 16 órakor a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b).

A **Boldogasszony Imaszövetség** tagjai a kért imaszándékok mellett rendszeresen másért is fohászkodnak égi Édesanyánkhöz a hét minden napján: hétfőnként az egyedülállókért és a magányosokért, keddenként a katolikus oktatási intézményekért és a fiatalokért, szerdánként az állami és az egyházi vezetőkért, péntekenként az idősekért, a betegekért és a szenvedőkért. Továbbra is szeretettel várják a híveket a tagok sorába. Csatlakozni az egész év folyamán bármikor lehetséges. Bővebb információ: <https://pecsiegyhazmegye.hu/cimke/imaszovetseg>

A **Szent Imre-kápolna Szeretetláng-imacsoportja** minden programját megtartja. Az eredeti időpontokban továbbra is otthonainkban imádkozunk. A résztvevők áldást kapnak a megadott időpontban az Óltáriszentséggel. Honlapunkon keresztül elérhetők vagyunk (www.szeretlangujember.hu). Program: január 21-én, csütörtökön 18 órakor szentségimádás édes hazánkért. Január 24-étől február 1-jéig kilencedet végzünk 16 órától, így készítve fel lelkünket a február 2-ai Szeretetláng-ünnepre.

HALÁLOZÁS

Az Egri Főegyházmegye a papság, valamint a rokonság nevében fájdalommal és a feltámadásba vetett hittel tudatja, hogy *Papp Endre* c. kanonok, érd. esperes, ny. plébános életének 88., áldozópapságának 65. évében, 2021. január 3-án a nagyiváni Szent József Idősek Otthonában szentségekkel megerősítve elhunyt. Az érte mondott szentmisét szűk körben január 14-én a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya-társzékesegyházban mutatták be, majd Nyíregyházán a papi parcellában helyezték nyugalomra az elhunytat a boldog feltámadás reményében.

ÁLLÁS

ÓRBOTYÁNI HARANGÖNTÖDÉBE munkatársakat keresünk! Érdeklődni a 06/30-728-8161 vagy 06/30-948-9575 telefonszámon lehet.

81 ÉVES, JÁRÓKÉPES IDŐS hölgy gondozáshoz, ellátáshoz, háztartási napi munkák elvégzéséhez megbízható segítőt, gondozót keres heti két alkalomra, pár órában napközben, lehetőleg délelőtt: 06/30-315-9208

ÁPOLÁS

OTTHON ÁPOLÁS – Kérem, keressen bizalommal, huszonnégy órás ottlakással vállalom betegápolást, személyre szabott ellátást, fürdést, borotválást, decubitus, krónikus, nehezen gyógyuló seb ellátását, gyógytornát, éjszakai felügyeletet. Katolikus lelkigondozást is vállalom. Referencia kérhető. *Budai Róbert* 06/30-854-7761

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

TÁRSKERESŐ

SZENT RITA, SEGÍTS, hogy megtaláljuk egymást! Katolikus, vallását gyakorló, független vagy özvegy férfi ismeretséget keresem, aki diplomás, magas, sportos testalkatú (40–45 éves). Orvosként dolgozom, egy-két gyermekét szeretettel otthonomba fogadnám. E-mail-címem: alfold2021@gmail.com

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

QUASI-MODO KFT. Padfűtés (svájci fűtőfóliával), harangvillamosítás, toronyóra-felújítás és -kiépítés, programórák, hangosítás, dallamjáték, énekszámkijelző. Honlap: quasi-modo.hu E-mail: kapcsolat@quasi-modo.hu T.: 06/30-940-8223 Sárdi György

KÖZÉRDEKŰ HIRDET MÉNY

A Panteon Kegyeleti Szolgáltató Kft. 7100 Szekszárd, Alkony u. 1. (telefon: 06/74-511-755) értesíti az érintett hozzátartozókat, hogy az általa üzemeltetett temetőikben:

- Alsónána, köztemető • Alsónyék, köztemető • Alsónyék, református temető • Bátaszék, Garay u. köztemető • Hőgyész, katolikus temető • Mözs, Temető u. katolikus temető • Mözs, Temető u. református temető
 - Szedres, köztemető • Szekszárd, Alsóvárosi köztemető • Szekszárd, Újvárosi köztemető • Szekszárd, Szőlőhegyi köztemető • Tolna, Hajós u. katolikus temető
- az 1995 előtt betemetett sírok, a 2010 előtt megváltott urnahelyek, az 1960 előtt megváltott sírboltok **használati ideje lejárt.**

Kérjük az érintett hozzátartozókat, hogy a temetési helyek újraváltása érdekében a Temetőgondnokságot (Szekszárd, Alkony u. 1.) felkeresni szíveskedjenek. Az újraváltás elmulasztása a temetési hely feletti rendelkezési jog megszűnését vonja maga után. (145/1999. (X.1.) kormányrendelet 18. § (5.)) A lejárt használati idejű temetési helyek ezen hirdetés megjelenését követően 2 hónap múlva, de legkésőbb 2021. március 31-ét követően felszámolásra kerülhetnek. Ezen hirdetményt a 145/1999. (X.1.) kormányrendelet 19. § (3.) bekezdésének rendelkezései alapján jelentettük meg.

Harmadik közzététel.

Panteon Kft. temetőgondnokság • www.panteon-temetkezes.hu

TARTSON VELÜNK 2021-BEN IS!

FIZESSEN ELŐ KIADVÁNYAINKRA!

Új Ember hetilap
éves előfizetés (52 lapszám) **16 200 Ft**
féléves előfizetés (26 lapszám)**8100 Ft**
negyedéves előfizetés (13 lapszám) **4050 Ft**

Adoremus havi liturgikus kiadvány
éves előfizetés (12 megjelenés) **10 440 Ft**
féléves előfizetés (6 megjelenés) **5220 Ft**
negyedéves előfizetés (3 megjelenés) **2600 Ft**

Új Ember hetilap és **Adoremus** együtt
éves előfizetés **21 400 Ft** (26 600 Ft helyett)
féléves előfizetés **11 300 Ft** (13 300 Ft helyett)

ELÉRHETŐSÉGEINK: <http://ujember.hu/elofizetes>;
+36 1 235-0484, +36 1 633-3790, +36 1 633-3132

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

kiadványok

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az *Új Ember* hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében adja meg az ünnepelt nevét és a települést, ahol él az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

facebook *Új Ember*

Keressen minket a Facebookon is!

Egyházi zenei rovatunkat *Mértékadó* című kulturális mellékletünkben olvashatják.

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2021. JANUÁR 11.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Vezető szerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő:** Körössy László

Szerkesztőség: Agonás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fabián Attila, Gáts Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz

Olvasószerkesztő: Kodtek Bernadett

Korrektor: Vámosy Erzsébet • **Tördelés:** Mészáros Ákos

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

1968. december 17., Nagyberény, Somogy megye, Babos Jánosné, született Ruzics Rozália, 98 éves. Az első dátumhely-név hármasságok egyike volt ez, melyet álmunkból felírva is tudnunk kellett néprajz szakosként. Adatok, melyek Erdélyi Zsuzsanna nagy erejű felfedezésére utalnak.

A háromkötetes *Népdalok és mondák* (1846–1848) összeállító Erdélyi János unokája gyűjtőúton járt abban a több mint ötven évvel ezelőtti decemberben Somogyországban. És akkor egy öregasszony „ismeretlen hosszú szöveget mondott. Imának nevezte, melyet kicsi leány korában édesanyjától tanult”. Az idézet a híres *Hegyet hágék, lőtőt lépék* gyűjteményből, Erdélyi Zsuzsanna lelkes, lendületes, megindítóan szép bevezető tanulmányából származik. És így folytatódik: „E szöveg számtalan problémát vetett fel, hosszú könyvtári kutatásra készítetett. Megnyugtató megoldást nem hozott. Az eredménytelenség az írásbeliség területéről a hagyomány világába vitt. Oda, ahonnet az ima elindított, az öregek közé: 1969 őszén terepre mentem.”

Mennyi el, mennyi el a fekete föld színe alá!

Ha Ádám maradványai közé!

Így kezdődött tehát: a népdalgyűjtő unokája, aki ekkor már tizenhét éve népzene-kutató, egyébként magyar-olasz-filozófia szakos bölcész, a gondviselés beláthatatlan útjain járva megérkezett Nagyberénybe, Babos Jánosnéhoz. Ez a találkozás végleg eljegyezte őt a néprajzzal. Azután sok úton járt, sok vidék sok falujában sok-sok Babos Jánosné házába betért. És hírmondó lett, a múlt „mélyeséges mély kútjának” fáradhatatlan, önmagát nem kímélő kutatója. 1969 őszén tulajdonképpen versenyfutásba kezdett, az idővel, a halállal... Ahogy *Rónay György* fogalmazott: „elkapni a sir szélén álló öregek ajkáról, kiánsni reszketeg emlékezetükből kincseiket”.

Halld fülem, halld angyalok zengését, Mert eljött az óra,

Hivat az Úr Jézus lelki mennyegzőre.

Tisztács, Uram, utat, vitethessünk

mennybe,

Isten eleibe!

Kiáltsd, hirdesd...

Száz éve született Erdélyi Zsuzsanna

Erdélyi Zsuzsanna felkereste az imádságos öregeket, és ők rábízta imáikat. Három év alatt hatezer szöveg gyűlt össze a teljes magyar nyelvterületről. Ezzel a XX. század második felében, abban a bizonyos huszonnegyedik órában, annak is utolsó perceiben új műfaj tárult fel az ősi, a sok ezer éves népköltészetben: az archaikus népi imádságok.

Aki ezt a kis imáccságot este-reggel elmondja,

Megnyitják annak a drága szép mennyország ajtaját...

Zsuzsa néni a budapesti néprajztanszékra is rendszeresen eljött. Soha nem fogom elfelejteni, ahogy mesélt, a szavait, a hanglejtését: „Teológice, liturgice abszurd szövegek ezek...” Az Egyház tiltotta őket. A nép ezért hallgatásba burkolózott, de szívósan őrizte és mondta imáit. A 70-es évek kezdetén aztán jelentős támogatás érkezett a Katolikus Egyháztól: püspöki körlevelek és az *Új Emberben* megjelent felhívás szólított gyűjtésre. A hatás nem maradt el, gyűltek a gyönyörűséges szövegek. Melyekről *Juhász Ferenc* így írt: „...hallván őket, oly erővel ráz meg népem beszélt nyelvének gyönyörűsége, bátorsága, tisztasága és látomásosága”.

Födös orrom, vas a testem,

Acél az én orcám,

Mennyország a sövegem,

Isten az én fegyverem

A felfedezett szöveguniverzum nem hagyta nyugodni a kutatót. A „»szedett-vedett«, »rémségesen szép« költészet színei, képei, szavai, stílusjegyei, lüktetése mögött meghúzódó valóságot” kereste. És örök emléket akart adni Babos Jánosnénak, e „fekete sorsa fekete füstjében kilencvennyolc évessé szikkasztott öregasszonynak, ki magába és szavaiba szikkasztotta múltját is – de nem csak a magáét...” És örök emléket minden öregasszonynak és öregembernek, akik e borzasztóan szép imádságokat megőrizték, hordozták

és átadták. Erdélyi Zsuzsanna pedig életét, erejét, szakmai felkészültségét, tudását, egész emberiségét adta oda nagy alázattal a munkának. Végtelen szorgalommal, akadályokat nem ismerve gyűjtött, kutatott, rendszerezett; feldolgozta az „aranyban és vérben térdeplő imádságsszövegeket” (Csoóri Sándor), kereste eredetüket, vizsgálta a párhuzamokat más nyelvterületeken. „Erdélyi Zsuzsanna életműve a XX. századi magyar folklorisztika egyik legnagyobb teljesítménye.” „Ha (...) egy szóval kellene jellemezni, azt mondanám: helytállás.” A pályatárs, *Pócs Éva* mondatai ezek az *Imádságos asszony* című, Erdélyi Zsuzsannát köszöntő kötetből.

Hogy nyugoggyam Máriának ölébe’ Krisztus Urunk szén’ markába’”

Mennyi mindent olvaszt magába ez az imalíra! „Korok szívverése, szava, hangja, mozdulatai, gondolati formái folynak egybe, élnek száza-

dok óta összefüggő egységben e költői hagyományban, a múlt valóságát is kivetítő szellemi örökségben.”

A nép szerette ezeket az imákat. Ha tiltva volt is, mégis imádkozták. És továbbadták. Mint kincset, mint szépséget és mint megtartóerőt. Mint kapcsolatot, mely az éghez köt. Az ima a teljes átélés záloga volt számukra: általa részt vehettek Mária és az Úr Jézus fájdalmában és szenvedésében. Hiszem, kölcsönösen könnyítve egymás terhein. Az imákat közlők megkapóan szépen, kifejezően válaszoltak a gyűjtő kérdéseire: „Az én idesanyám tanított minket, hát nem tudtam azér elfelejteni. Illel imádságot nem felejt el az embergyereke...”; „...abba hiba nincs, az is csak úgy szette össze gyönyörűen, aki írta. Azér szeretik ezeket az imákat, mer’ régi, szüleinktől tanútuk, hatásos ima...”; „Ennél finomabbat nem tudok.”

Vigasztad meg én szívemet, Bátorcsd meg én lölkömet

Hogy láthassam szent színedet, amen.”

A nép szerette és a szó leghétköznapibb értelmében használta ezeket a szövegeket. Belekapaszkodva az imába, talán egyetlen, talán végső lehetőségként. Az egyik asszony így mondta: „Mit gondol? Enélkül hol lennénk? (mutat a keresztre)... E tartja föl a lelket. A Krisztus urunk szenvedési...”

Ajándékozzuk mög avval az áldott szent köröszttel,

Amit Krisztus Urunk hordozott.

Hagy vigye

Széles ez világnak szivibe.

A találkozás ezzel a szövegahagyománnyal felejthetetlen. A költői szépség a kapu, melyen belépek a mélységes hit világába, amit az imák magukba zárnak. És a régi öregek mellé szegődöm, hitet és erőt meríteni imádságaikból. *Sinkó Ferenc* biztatót így az 1970. november 29-i *Új Ember* címloldalán: „Lehet imádkozni tanulni a mi egyszerű parasztasszonyainktól is.” Bizony lehet! Ötven esztendő múltán is. Hogy ne legyen igaz a keserű, de nem alaptalan jóslat, mely az egyik imádkozó asszony szájából hangzott el 1975-ben: „Ha így haladunk a korral, akkor műemlék lesz az ima is...”

Ne hagyjuk, hogy az legyen! A megváltás örökké tartó valóság.

Uti piros szép hajnal,

Úr tetőled születék,

Nap tetőled keleték,

Eleveny ostya, Krisztus teste,

Engem Jézus találott,

Szent lölkével szeretett,

Szent halálával megváltott.

A száz éve született Erdélyi Zsuzsanna élete a hivatás vállalására, fegyelemre, a módszeres, küzdelmekkel teli, kitartó munka szépségére és értékére tanít. Népét szolgálta, amikor rátalálván összegyűjtötte és hirdette, szertekialította az imákat. Mindannyian gazdagabbak lettünk. Hála érte!

A szöveget tagoló idézetek a *Hegyet hágék, lőtőt lépék – Archaikus népi imádságok* (Magvető, Budapest, 1976) című kötetben közölt imaszövegekből származnak.

Borsodi Henrietta

Fotó: Thaler Tamás

Márton Áron püspök jubileumára készülve

Isten szolgája Márton Áron püspök születésének 125. évfordulóján, 2021. augusztus 28-án a Gyulafehérvári Főegyházmegye zarándoknapot tart Csíkszentdomokoson. Ennek előkészületére szolgál az az imakilenced, amely december 26-án kezdődött a csíkszentdomokosi templomban.

A népmisziós lelki előkészület az *Imádkozzunk Áron püspökkel!* című imafüzetben közzétett kilenceden alapul. Az alkalmakat minden hónap utolsó szombatján tartják, és mindig más-más meghívott pap tart majd elmélkedést Márton Áron püspök gondolatai alapján. December 26-án Márton Áron boldoggáavatási ügynök viceposztulátora, *Obermájer Ervin* mondott elmélkedést. Az imakilenced utolsó alkalma augusztusban lesz, ekkor *Kovács Gergely* érsek, korábbi posztulátor tartja majd az elmélkedést.

Az első imakilenced alkalomával Obermájer Ervin rámutatott: az Eucharisztia a Jó Pásztor folyamatos jelenléte nyája körében. Élő jelenlét, amely biztonságot ad, és arra inspirál bennünket, hogy életünk minden napján felé haladjunk. *Páduai Szent Antal* prédikálta húsvét második vasárnapján: „A nyáj Krisztus Egyházának hívei, akik min-

dennap az Úr szenvedésének oltárán és a töredelmes szív áldozatában ajánlják fel magukat mint a tiszta, szent és Istennek tetsző ostyát.”

A keresztények számára az Eucharisztia az elsődleges inspiráció, amely transzcendenciájával utat mutat, s amely emberközeli, tápláló jelenlét is. Márton Áron így fogalmazta meg ezt: „A keresztény élet legszebb erényei legközvetlenebbül innen fakadnak, templomainknak a melegsége, meghittsége, a zaklatott ember szívre jósággal ráboruló különös hangulat az Oltáriszentségből árad ki.” (Prédikációvázlat, 1935. február 24.)

Az Eucharisztia az ember figyelmét a spirituális értékek felé fordítja, ugyanakkor emberközelségével reményt gyújt a szívekben. Azt is mondhatnánk, hogy az a szentségi, amelyben a fürkésző emberi tekintet és a keresztény erény egymásra vannak utalva.

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

záró szöveg: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek” (Jn 15,15). Jézus a barátság fogalmát összeköti az igazi szeretetkapcsolat fogalmával – folytatta elmélkedését a viceposztulátor. Az igazi barát érdek nélküli szeretetkapcsolatot tart fenn a másik emberrel. Ilyen értelemben számunkra Jézus Krisztus az iga-

zi barát, aki semmiféle nyomorúság közepette sem mond le az emberről. Ezt mutatja fel számunkra a megtestesülés és a megváltás ünnepében.

A kijárási tilalom idején is figyeljünk a hajléktalanokra!

A lehülésre és a várható tartós fagyra való tekintettel a Magyar Máltai Szeretetszolgálat mindenkitől azt kéri, hogy figyeljen oda az utcán éjszakázó emberekre és a nem vagy rosszul fűtött épületekben élőkre.

A karitatív szervezet arra kéri a kijárási tilalom idején este nyolc óra után közlekedőket, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a hajléktalan emberekre. Ha földön fekvő, átázott ruhájú embert látnak, lépjenek oda hozzá, és szükség esetén hívják a diszpécser szolgálatot Budapesten a 06/1-338-41-86 számon vagy a 112-es segélyhívót!

A hajléktalan emberek egy része a kijárási tilalom idején is a szabadban tölti az éjszakát. A

Magyar Máltai Szeretetszolgálat utcai gondozószolgálat és a krízisautó szociális munkásai a szabadban éjszakázó legelszántabb embereket is igyekeznek rávenni, hogy fogadják el a segítséget, és menjenek fűtött intézménybe. Az utcán, parkokban, kapualjakban éjszakázókról a kijárási tilalom miatt most kevesebb információt kap a járőrelőktől a diszpécser szolgálat, ezért a hajléktalan emberek a hideg, csapadékos időben most a szokásosnál is nagyobb veszélynek vannak kitéve. Vizes ruhában és átázott cipőben gyorsabban kihűlhetnek, súlyos betegségeket kaphatnak, vagy soha nem gyógyuló végtagsérüléseket szenvedhetnek. Ezért a Máltai Szeretetszolgálat arra kéri az este nyolc óra után közlekedő, munkából hazatérő vagy kutyát sétáltató embereket, hogy fordítsanak figyelmet a szabadban éjszakázó emberekre. Ha földön fekvő, átázott ruhájú, mozdulatlan vagy sérült embert látnak, kövessék az alábbi ajánlást, és értesítsék a területi diszpécser szolgálatot (telefonszámok a cikk végén), amely rövid időn belül krízisautót küld a helyszínre. Súlyosabb esetben hívják a 112-es segélyhívót. Egy kicsit több figyelemmel életüket menthetünk a kijárási tilalom idején.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat ajánlásai:

Vegyük észre! A földön fekvő, a csupasz betonon ülő vagy az átázott ruhájú emberek fagypontra körüli hőmérséklet esetén gyorsan kihűlhetnek. Árulkodó jel lehet, ha valaki hosszú időn át mozdulatlanul ül vagy fekszik.

Szólítsuk meg! Kérdezzük meg, nincs-e szüksége segítségre! Bátran menjünk oda, kérdezzük meg, tehetünk-e érte valamit!

Ne habozzunk cselekedni! Ha az illető nem tud válaszolni, vagy rosszul van, fájdalomra panaszkodik, hívjuk a hajléktalanellátó diszpécser szolgálatot vagy a 112-es segélyhívót!

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat öt jó tanácsa azok számára, akik segítséget hívnak hajléktalan emberekhez:

1. A bejelentő maradjon higgadt, szánjon időt a segítségnyújtásra, álljon meg a helyszínen, győződjön meg a pontos címről, és onnan telefonáljon! Adja meg a telefonszámát, hogy szükség esetén visszahívassák!

2. Szólítsa meg a hajléktalan embert! A diszpécser segít abban, hogy mit kell kérdeznie. Közben vizsgálja meg a környezetet, tisztázza, hogy a hajléktalan embernek vizes-e a ruhája, van-e sérülése.

3. A diszpécser kérdéseire próbáljon meg pontos választ adni, és szóljon, ha bizonytalan valamiben!

4. Legyen türelmes, amíg a diszpécser utánanéz a háttérinformációknak, beazonosítja a területet, egyértelműsíti a bejelentőtől kapott részleteket. Ez több percet is igénybe vehet. Előfordulhat, hogy a diszpécser csak egyszerre több ügyet koordinálnak.

5. Ha valamilyen sürgős teendő adódik a helyszínen, kövesse a diszpécser iránymutatását! Figyeljünk az egyedül élő idős emberekre!

A regionális diszpécser szolgálatok telefonszámai:

Budapest, Pest Megye: 06/1-338-41-86
Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye: 06/92-323-000
Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye: 06/34-511-028
Baranya, Somogy, Tolna megye: 06/72-233-169
Bács-Kiskun, Csongrád, Békés megye: 06/76-485-582
Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye: 06/42-504-618
Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye: 06/46-530-268

A hideg időben nem csak az utcán élők lehetnek veszélyben. A karantén és a kijárási tilalom miatt könnyen magukra maradhatnak az emberek fűtetlen lakásukban. Ezért a segélyszervezet mindenkitől azt kéri, hogy fokozottan figyeljenek a környezetükben élő magányos, idős emberekre. Bajt jelenthet, ha nem fűstől a kémény, ha nappal is égve maradt a villany, ha nem látjuk a megszokott időben a szomszédot, vagy ha a kerítésen maradt az ételhordó. A téli tragédiák nagy része fűtetlen lakásokban történik, ezek megelőzése közös felelősségünk.

Forrás: Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: Merényi Zita

A borszentelés hagyományát elevenítették fel Szegeden

Szegeden, a tarjánvárosi Szent Gellért-templomban a december 27-i szentmise után felelevenítették a borszentelés hagyományát, amely Benyik György plébános kezdeményezésére három évvel ezelőtt indult útjára.

„Furcsa, hogy ma olyan világban élünk, amelyben tisztázni kell: az anya nő, az apa férfi” – mondta a vasárnapi szentmise prédikációjában Benyik György teológus.

Úgy fogalmazott, hogy csak egészséges családban alakulhat ki az egészséges identitás, és csak azonos értékrend mellett maradhat együtt egy familia.

Az összetartozás abban is megnyilvánul, hogy szeretnek együtt lenni, közös programokon részt venni, és a problémákat is együtt oldják meg.

A családban fontos szerepük van a nagyszülőknek és a dédszülőknek, akik a régi, időtálló értékeket adhatják át unokáiknak, dédunokáiknak. Azok az emberek, akik megtagadják vagy elfelejtik a múltjukat, elvágják maguktól a jövő felé vezető utat – mondta Benyik György, és azzal zárta a misét, amivel kezdte: maradjon a köztudatban, hogy az anya nő, az apa pedig férfi.

A szentmise után felelevenítették a borszentelés hagyományát, amely főként a borvidékeken máig élő szokás. A szegedi Tatra téri templomban három évvel ezelőtt tartottak elsőként borszentelést.

Benyik György a következő történetet mesélte a híveknek a mise után: „Tíz évvel eze-

lőtt, amikor még Felsővároson miséztem, odajött hozzám a szertartás végén egy koldus, és pénzt kért kenyérre. Éreztem a lehetőséget, hogy másfajta táplálékra szomjazik, és azt mondtam neki: ha őszintén bevallja, hogy szeretne egy jót inni, és borra kéri a pénzt, akkor adok neki. Így is történt. Legközelebb már tizenketten jöttek, és arra kértek, hogy adjak pénzt borra, hiszen szoktam. Jót nevettem ezen, aztán kijelentettem: »Egyszer volt Budán kutyavásár«. Abban viszont hiszek, hogy a bornak, a hegy levének nemcsak szétválasz-

tó és összeveszejtő hatása van, hanem össze is hozhatja az embereket. Mint most is.” Az asztalt körülállóknak Benyik György azt is elmesélte, hogy soltvadkerti születésű, onnan hozta magával a bor megáldásának hagyományát. Az áldás szavainak elhangzása után felbontották az üvegeket, és a hívek együtt kóstolhatták meg a borokat.

Forrás és fotó: Szeged-Csanádi Egyházmegye/Délmagyar.hu

MEGÚJULVA AZ ÚJ ESZTENDŐBEN

Az Új Ember könyvesbolt január 11-étől, hétfőtől megszépült belső térben várja vásárlóit. Vallásos irodalom, lelkeségi, teológiai és imakönyvek, gyerekeknek szóló kiadványok és naptárak széles választékát kínáljuk kedves Olvasóinknak.

ELÉRHETŐSÉGEINK:

1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8. (Kárpátia-udvar)
Telefon: (06/1) 266-0845; webbolt: bolt.ujember.hu

Hajrá Vili, hajrá Bendegúz, hajrá magyarok!

A magyar labdarúgó-válogatott beteg fiatalokat támogat

„A magyar labdarúgó-válogatott is támogatja volt diákunk, Sajben Solt Bendegúz tüdőtranszplantációját. Ezúton is köszönjük nekik, és mielőbbi műtétet és felépülést kívánunk Bendének!” – olvasható a Pannonhalmi Bencés Gimnázium közösségi oldalán. Nikolics Nemanja szerb-magyar kettős állampolgárságú magyar válogatott labdarúgó tette közzé az örömdokumentumot.

„Ahogy azt bizonyára sokan tudjátok, mi, válogatott játékosok fontosnak tartjuk, hogy ahol tudunk, egyénileg is segítsünk a nehéz helyzetben lévő gyerekeken, felnőtteken. Ugyanakkor azt is lényegesnek tartjuk, hogy együtt, a válogatott stábtársaival közösen, csapatként is segítsünk.

Idén úgy döntöttünk mi, játékosok és a stábtárgok, hogy az izomtónuszavarban szenvedő Bertalan Vilike műtétjét és az azt követő kezelését, a cisztás fibrózisban szenvedő és

transzplantáció előtt álló Sajben Solt Bendegúzt, illetve a Tábita Gyermekhospice Házat segítjük, összesen húszmillió forinttal.

Vilikének és Solt Bendegúznak mihamarabbi teljes gyógyulást kívánunk, a Tábita Háznak pedig azt, hogy áldozatos munkájuk eredményeként minél több gyógyult kisgyerek hagyhassa el az intézményt.”

Forrás és fotó: Pannonhalmi Bencés Gimnázium és Nikolics Nemanja Facebook-oldala